

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

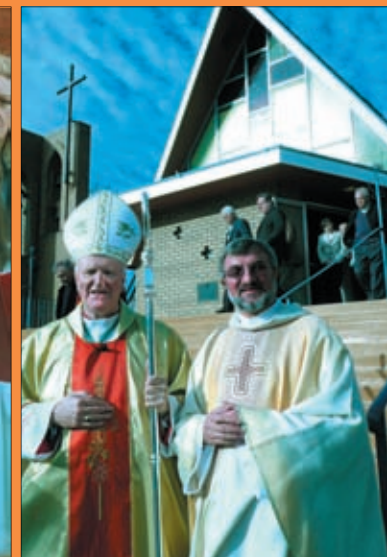
JULIJ - AVGUST 2009

Misli Thoughts

LETO - YEAR 58
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli

Julij - avgust 2009

VSEBINA

Ob prelomu leta.....	3
Polnoletna Slovenija, tisočleten narod.....	5
Ne čas, ljudje so zlato.....	7
Redovnice iz Orehovice v Avstraliji.....	12
Zaradi Kristusa nič več ljudožrec.....	14
Izpod Triglava.....	15
Otroci vojne.....	18
Ne vpelji me v skušnjavo.....	19
Iz Kraljičine dežele QLD.....	20
Po sledih ročnih del: Melbourne, Sydney, Brisbane.....	22
Novice iz Newcastla.....	24
Sveti Rafael Sydney	26
Konzularne ure	29
Iz Kluba Triglav Panthers	30
Sv. Ciril in Metod Kew	34
Slovensko društvo Sydney...39	
Vaši darovi	40
Sveta Družina Adelaide	41
Skrb za zdravje in prva pomoč.....	43
Oglasi	44
Sporočila fotografij	46
35. slovenski mladinski koncert.....	48

Fotografija desno: slovenski
delež telovske procesije v
Brisbanu, 14.06.2009.

Ob prelomu leta

v drugo polovico kar vsi po vrsti ugotavljamo, kako vse bolj hitro nam čas odteka. Več, ko imamo let, hitreje nam minevajo. Na severni polobli so se dnevi že pričeli krajšati, pri nas na južni pa se nam vsaj dnevi svetlobe podaljšujejo.

V prelomnem času živi naša generacija: Najstarejši ste doživeli drugo svetovno vojno in njene grozote ter nato begunstvo ali ekonomsko migracijo v neznano deželo; doživeli smo padec komunizma in demokratično rojstvo novih držav – med njimi tudi naše Slovenije, ki je 25. junija letos slavila polnoletnost. Doživeli smo prelom tisočletja iz leta 1999 v 2000 in kar kmalu bo že začetek leta 2010...

Tudi naša avstralska Slovenija je slovesno proslavila polnoletnost naše domovine. O tem boste lahko marsikaj zanimivega prebrali v teh Mislih. Ker smo imeli v Melbournu posebno srečo, da se je prav v tistih dnevih pri nas za en teden ustavil na poti na Salomonove otoke občasni tamkajšnji misijonar prof. dr. Drago Ocvirk, smo ga prosili za pogovor ter tudi slavnostni nagovor po dvigu zastav in petju himen Avstralije, Slovenije in Evropske unije. Dr. Ocvirk je profesor na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, lazarist (CM), glavni urednik Misijonskih obzorij. Svoj nagovor je še nekoliko razširil za te Misli. Prepričan sem, da boste vse, kar nam je v tistih dneh napisal in povedal, z navdušenjem in pozornostjo prebrali. Veseli smo, da je ta izredni intelektualec katoliške Cerkve v Sloveniji tudi naš sodelavec in prijatelj. In ker se na Salomonovih otokih trudi za oblikovanje in vzgojo novih duhovnikov, mu bomo mi, kot najbližji sosedje, radi pomagali. Mogoče bodo nekega dne ti bodoči duhovniki misijonarji v Avstraliji ali celo kateri izmed njih v Sloveniji. To je moč katoliške – vesoljne Cerkve. Tudi danes se mnogi zaganjajo vanjo, toda preživela je vse viharje. Po Kristusovi

besedi: Ne bojte se, jaz ostajam z vami vse dni do konca sveta! ohranjamo to zaupanje in vero. Usoda nasprotnikov Cerkve je namreč skozi vso zgodovino ta, da slej ko prej preminejo, »maščevanje« Cerkve pa je, da zanje moli in jih preživi.

Že naslovna stran teh Misli je zopet prav zgovorna: Pod Marijin plašč so se zatekali naši predniki, pod njen plašč se stiskamo tudi mi danes. Drugega julija je bil praznik Ptujskogorske Matere Božje, sredi avgusta pa bomo obhajali največji Marijin praznik – Marijino vnebovzetje s pomenljivo obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji, ki so ga v prvem letu samostojne Slovenije leta 1992 prvič izrekli slovenski škofje skupaj z vernim slovenskim ljudstvom.

Slovenski verniki v Queenslandu gradijo prav ta čas lepo kapelico, ki bo ponosno slovensko znamenje uro vožnje od Gold Coasta v Marian Valley, Beechmont Road, blizu kraja Canungra QLD 4275. Slovesen blagoslov bo na praznik Imena Marijinega, v soboto, 12. septembra 2009, ob 11. uri dopoldne. Lepo smo povabljeni k tej slovesnosti tudi od drugod.

Tudi spodnja fotografija, ki je nastala v nedeljo, 7. junija letos na stopnišču cerkve svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta godovala 5. julija, jasno sporoča, **kako močno nas povezuje vez svete vere.** Tisto nedeljo smo v telovski procesiji in ob sodelovanju vseh slovenskih društev iz Melbourne in društva iz Geelonga ponesli Jezusa v presvetem zakramentu na križpotja našega vsakdanjega življenja. Tako je bilo tudi po vseh naših župnijah v Sloveniji in po mnogih slovenskih občestvih po svetu, ko smo izrekli Bogu svojo zahvalo za dar življenja, vere, dela, zdravja, in ga prosili, da bi imeli vedno dovolj moči in odprto srce za njegovo sveto navzočnost in njegov blagoslov. Srečno in Bog živi! **pater Ciril**

MOJ SVET - MY WORLD

V spomin na srečne osamosvojitvene dni domovine – države Slovenije ob njeni polnoletnosti je pesnik TONE KUNTNER izdal zbirko svojih pesmi v knjigi z naslovom MOJ SVET – MY WORLD. Pesmi je zbral iz svojih sedmih prejšnjih pesniških zbirk. V angleščino je pesmi prevedel Andrej Rijavec, uvodno besedilo je napisal Drago Jančar. Vse je v obeh jezikih: leva stran je v slovenščini, desna v angleščini. Knjiga je lahko posebej dragocen dar ob različnih priložnostih tudi za samo angleško govoreče. Naročila sprejemamo tudi v uredništvu Misli.

DRUŽINA

Družina smo: druží nas ista kri,
družijo iste skrivnostne vezi, -
ki jih nihče ne more izničiti,
ne pretrgati, ne zatajiti.

Družina, - iz iste hiše doma, -
družina, ko sedamo k skupni mizi,
ko ždimo vsak v svojem hišnem kotu,
ko smo na poti po širnih cestah,
ali ko se razselimo po svetu.

Vsi smo eden drugemu luč.
In če le ena od njih ugasne,
ugasne cele družine luč.

A FAMILY

We are a family: through blood united,
by the same links mysteriously bonded, -
which no one can destroy,
neither break off nor deny.

A family, - coming from the same house, - a family,
when we seat ourselves at the common table,
when we sit crouched in separate corners,
when we are on the highways,
or when we settle around the world.

To one another, we are light.
And if only one goes out,
out goes the whole family's light.

POLNOLETNA SLOVENIJA, TISOČLETEN NAROD

25. junija 1991 se je rodila slovenska država, ki tako letos obhaja svoj 18. rojstni dan in svojo polnoletnost. Seveda je država toliko zrela, kolikor so zreli njeni državljani. To velja tudi za Slovenijo.

ZRELOST IN NEZRELOST

Slovenska država kaže veliko zrelost in modrost, saj je že nekaj časa članica Evropske zveze in ji je lani pod vodstvom Janeza Janše zelo uspešno predsedovala. Svojo varnost zagotavlja v okviru vojaške zveze NATO, finančno pa je članica evro območja. Politično in demokratično zrelost potrjuje z volitvami vsaka štiri leta in tudi s tem, da je sposobna alternative na oblasti. To je pokazala pred petimi leti, ko je desnica končno zamenjala levico, ta pa se je lani – res ne brez političnih laži – vrnila na oblast. In še bi lahko naštevali. Ni kaj, ogromni dosežki, ki kažejo na zrelost države oz. njenih državljanov.

Po drugi strani pa je v Sloveniji še ogromno državniške in politične nezrelosti in naivnosti. Dediči komunizma še naprej uspešno prepričujejo ljudi, da je komunizem uvod v demokracijo, ne pa njeno zanikanje. Nič ne pomaga, da je evropski parlament z resolucijo, ki jo je podprlo vseh sedem slovenskih predstavnikov, torej tudi levi, izenačil in obsodil vse tri totalitarizme 20. stoletja: fašizem, nacizem in komunizem. Nič ne pomaga odkritje Hude jame pri Laškem, ki je šokiralo in pretreslo vso Slovenijo in tudi po Evropi so bili zgroženi nad hladnokrvno zločinskostjo slovenskih komunistov. Nič ne pomaga, da je Janez Stanovnik, predsednik Zveze borcev, zvalil krivdo za množične poboje po vojni na Josipa Broza Tita in ga tako postavil ob bok največjim morilcem prejšnjega stoletja Stalinu in Pol Potu. Nič ne pomaga, da vemo, da je Stalin zanj dejal: »Tito je bil odličen človek. On je vse ubil.« (Povedal pisatelj in režiser Žarko Petan, Ognjišče, šte. 7 (2009), stran 11). Nič ne pomaga ... nezreli in naivni smo še naprej, zato je Ljubljana znova dobila Titovo ulico. Tito je še naprej heroj, junak, zgled, zakon, božanstvo ... za številne

Prof. dr. Drago K. Ocvrk CM

državljanse Slovenije. Zaslepljenost in vrednostna izgubljenost brez primere! Si predstavljate, da bi v Berlinu dali ulico Adolfu Hitlerju!? Če se je v 18 letih država usedla Slovencem v srce, pa se vanj še ni povsem naselila demokracija, ker je v njem še marsikje trdo zasidran totalitarni komunizem.

Vendar ne smemo nikoli pozabiti, da smo samostojnost dosegli samo zato, ker smo prisegali na evropsko duhovno izročilo in spoštovanje človekovih pravic, na pravno državo in demokracijo. Zaradi tega so nas drugi priznali, spoznali za vredne njihove družbe in za enake sebi. Spogledovanje s titoizmom, dopuščajoče obravnavanje komunizma in opravičevanje njegovih zločinov, spodkopava temelje naše državnosti in ustave, nas oddaljuje od evropskega duha in načel, iz nas pa dela tujek v evropskem telesu.

ZASLUGA SLOVENCEV PO SVETU

Komunizem je Slovence usodno razdelil, ko je del naroda razglasil za sovražnike, da je lahko izpeljal revolucijo, in jih potem zato tako ali drugače zatiral vse do slovenske neodvisnosti. Enako delitev je Titova Jugoslavija nenehno povzročala in spodbujala med Slovenci po svetu. Zato tudi ti niso dočakali boja za neodvisnost enotni: nekateri so bili za Titovo Jugoslavijo, drugi za demokratično Slovenijo. Prvi so se v glavnem potuhnili in preračunljivo čakali, kaj bo, drugi pa so ponosno in pokončno šli na ulice Melbourne, Sydneyja, Clevelanda, Washingtona, Pariza, Berlina ..., kjer so z mirnimi demonstracijami in slovenskimi zastavami brez zvezde opozorili svetovno javnost na upravičena prizadevanja Slovencev za svobodo in samostojnost.

Sam sem v tem dogajanju sodeloval v Clevelandu v ZDA, kjer sem lahko videl, kako neutrudno, požrtvovalno in nesebično so stari in mladi delali, da bi ameriško javnost in politike pridobili za pravično slovensko stvar. Slovenija takrat ni imela diplomatskih predstavnikov, Srbi so daljnovidno poskrbeli, da so v celoti obvladovali

in vodili jugoslovansko zunanjo politiko, četudi je bilo v njej nekaj Slovencev. Edina organizirana slovenska mednarodna mreža so bile slovenske katoliške misije in društva povezana z misijami. Ti so bili prva slovenska diplomacija, prva slovenska veleposlaništva. Po telefonu so se katoliške misije po vsem svetu povezale med seboj in z Ljubljano, da smo uskladili skupno informativno in propagandno strategijo. Končni sad tega zavzemanja in sodelovanja je mednarodno priznanje Slovenije kot samostojne in neodvisne države. Spodobi se in pravično je, da se ob sleherni obletnice osamosvojitve in neodvisnosti Slovenije spomnimo tega neprecenljivega dela in ogromnega prispevka Slovencev po svetu!

Hkrati pa dogodki pred 18 leti ne smejo biti vzrok ločevanja med Slovenci danes, in sicer ne v Sloveniji, ne med Slovenci po svetu. Kot demokrati ne smemo ponavljati hudega zločina nad Slovenci, ki so ga izvajali komunisti, ko so nas razdelili na svoje in na sovražnike, na rodoljube in izdajalce. Demokratična Slovenija ni mati enim in mačeha drugim. To Slovenijo smo ustvarili prav zato, da se prenehajo vse delitve in sovražnosti med Slovenci, da se zopet zedinimo okrog tega, kar nas je ohranilo več kot tisoče let, to pa so enotnost, sloga, sodelovanje in solidarnost. Čas je, da Cankarjeva trojica: Mati, Domovina, Bog spet postane naše skupno vodilo, kjerkoli že smo in kakorkoli že to vodilo razumemo. Pomembno je, da gojimo duha te trojice in se nikoli več ne postavimo drug proti drugemu v imenu kake ideologije. Zdaj je čas za spoštovanje in sodelovanje doma in po svetu, ne glede na to, kako se je kdo opredeljeval pred 18 leti. Izzivov je preveč, nas pa premalo, da bi si lahko privoščili neslogo. Sodelujmo zmagujmo!

TISOČLETNO LJUDSTVO

Res je, naša država je stara 18 let, res pa je tudi, da naš narod ni od včeraj, ampak ima za seboj tisočletno zgodovino. V veliko družino civiliziranih evropskih ljudstev je stopil s krstom naših knezov Gorazda in Hotimirja konec prvega

tisočletja. V tistih davnih časih je bila prvič zapisana slovenska beseda v molitvah in izpovedi krščanske vere. S temi zapisi stopamo Slovenci v krog kulturnih ljudstev, s prekrasnimi cerkvami, s katerimi smo skozi stoletja posejali našo deželo, smo izpričali visoko sposobnost verskega, duhovnega in kulturnega izražanja. Sočasno z drugimi smo v času protestantske in katoliške reformacije položili temelje naše pismenosti. Pred dvema stoletjema je Prešeren zarisal meje kulturne univerzalne Slovenije, Slomšek pa duhovne in zemljepisne. Zemljepisno je za vedno obranili general Maister. Upor proti vsem trem totalitarizmom v prejšnjem stoletju je zadnji temelj naše državnosti in neodvisnosti. Zdaj smo tu, stari 18 let.

Tisočletna zgodovina naroda, v kateri se je po krivih črtah naravnost vzpostavljala naša država, nas zavezuje, da gojimo slovenstvo naprej, kjerkoli že smo. Slovenci po svetu, posebej mladi rod, bo težko ohranil slovenski jezik, ki je pomemben del slovenske identitete, ni pa edini. Starejši jim moramo pokazati, da je lepo in vredno biti Slovenec, tudi če ne govoriš slovensko. Menda pa smo ja tako velik narod, da smo sposobni imeti angleško, špansko, nemško, francosko in še kako drugače govoreče Slovence! Če nas je donedavna delila in ločevala ideologija, ne dovolimo, da nas bo zdaj razdvajal jezik in da bi bil zaradi njega izgnan iz slovenskega naroda mogočen, sposoben in ponosen mladi rod Slovencev po svetu. Slovenska

država in družba naj ne bo multikulturalna samo zato, ker so v njej Bosanci, Srbi, Kurdi, muslimani idr., ampak najprej zato, ker so danes Slovenci po vsem svetu in je njihov narod zato multikulturen in večjezičen. Bog živi vse Slovence, pa naj razumejo in pojejo Zdravljico v kateremkoli jeziku, da jo le pojejo in tako ponosno izpovedujejo kdo in kaj so. Čas za nove binkošti je v našem narodu, ko se bomo kljub različnim jezikom odlično razumeli, sodelovali in napredovali.

Drago K. Ocvirk CM

NE ČAS, LJUDJE SO ZLATO

Na poti na Salomonove otoke, kjer poučuje v bogoslovju, se je konec junija ustavil pri nas v Baragovem domu prof. dr. Drago K. Ocvirk.

Z nami je v cerkvi delil Božjo besedo in kruh v nedeljo 28. junija, ko smo praznovali Dan državnosti, in v nedeljo 5. julija, ko smo obhajali praznik sv. Cirila in Metoda in imeli žegnanje.

To isto nedeljo zvečer je odletel proti Brisbanu in od tam nadaljeval pot proti Salomonom. Seveda nisem zamudil priložnosti, da sem se z njim pogovorim tudi za vas, ki zvesto prebirate naše Misli.

Profesor dr. Drago Ocvirk je namreč odličen sogovornik kot duhovnik, kot profesor, kulturni in javni delavec in sedaj kot misijonar.

Veseli smo, da si spet med nami. Veš, da si vedno dobrodošel med sobrati in rojaki. Tokrat odhajaš že tretjič na Salomonove otoke. Tako boš svoje počitnice spremenil v delo!

Hvala za dobrodošlico, gostoljubnost in neizmerno dobroto, Ciril! Dovoli, da ti najprej voščim vse najboljše za tvoj god, zadnjič si ga obhajal kot Lojze, v nedeljo pa ga boš kot Ciril. Naj te zavetnika podpirata pri Bogu s svojo priprošnjo, da boš še naprej ves božji in srečen in to milostno razpoloženje prenašal na ljudi, ki jim tako požrtvovalno služiš.

MLADA DEŽELA, MLADI PREBIVALCI

Hvala za voščila in vso pomoč v tednu, ko si bil med nami v Melbournu pa tudi za pomoč pri sestavljanju teh Misli, saj bo v njih kar precej tvojega. Takšen bogat »kapital« je seveda treba izkoristiti. Te v Sloveniji razumejo, da greš spet na tlako?

Res je, da se v Sloveniji mnogi čudijo in pravijo: »Kaj neki hodiš tja, ali ni doma dovolj dela? Doma si potreben, kdo se bo zdaj oglašal v javnosti, pisal v časopise itn.« Vse to po svoje drži, čeprav še bolj drži, da ni nihče nezamenljiv. Če se malo umaknem iz Slovenije, dam priložnost drugim, da se pokažejo in izkažejo, posebej mladi. Verjamem, da to znajo bolje kot jaz,

še zlasti, ker govorijo isti jezik kot njihovi vrstniki, imajo podobne izkušnje, hotenja in pričakovanja, pa tudi težave in stiske. Zdaj je pri nas treba nagovoriti mlade in to najbolj storijo mladi sami. Na Salomonih je drugače. 42% je mlajših od 15 let, 70% je pod 30. letom. Si predstavljaš kako mlado ljudstvo je to, kako mlada Cerkev! Prav zdaj je izjemnega pomena, da dobijo svoje izobražene in vnete duhovnike, kajti to bo odločilno za več rodov, za prihodnost. Vsi križi in težave sodobnega sveta prihajajo namreč k njim, zanje je vse to povsem novo, nekako neobgljeni so. Njihov starodavni miselni in vrednostni svet izginja, za novega še niso dovolj usposobljeni. Če jih bodo domači duhovniki, ki jih zdaj pomagam šolati, povezovali tako s Kristusom kot med seboj, se bodo ljudje znali bolj človeško in krščansko soočati z vsem, kar prinaša globalizacija. Lažje se bodo tudi izognili stranpotem, kot so sebičnost in grabežljivost, zloraba položaja in korupcija ipd.

Počitnice niso torej stran vržene, čeprav so na Salomonih in to delovne?

Tako je. Naložbe, ki se najbolj izplačajo, so naložbe v ljudi. To gotovo tudi sam ugotavljaš zdaj tu v Avstraliji, prej v Sloveniji. Kaj vse ste frančiškani ustvarili v tej deželi, ker ljudi vodite h Kristusu! Jezus spreminja človekovo srce tako, da njegov učenec vidi v sočloveku brata ali sestro, ne pa nasprotnika, »volka«, kot je rekel nek filozof. Jezus nas povezuje in nam daje moč, da

gojimo ljubezen, solidarnost, dobrotelost in tako premagujemo sebičnost, ki je silno iznajdljiva in ima veliko obrazov in imen.

Nekaj podobnega kot ti in tvoji sobratje tukaj poskušam delati s svojimi sobratmi lazaristi – tu jim pravite Vincentian Fathers – na Salomonih, le da bolj na začetni stopnji. Mi moramo tam domače duhovnike šele vzgojiti, hkrati pa evangeliziramo in poglobljamo vero med ljudmi. Eden od dokazov, da se vera prijemlje, so številni duhovni poklici. Letos je v medškofijskem bogoslovju 42 fantov in čez 30 pripravnikov, mi lazaristi imamo kakih 10 kandidatov, za drugo leto se jih prijavilo že 35, trije so že v noviciatu na Fidžiju. Seme Božje besede, ki so ga misijonarji sejali v solzah (saj veš, da so jih precej jih kar pojedli) od srede 19. stoletja naprej, že poganja, tako da mi zdaj v veselju in hvaležnosti gledamo njegovo rast in jo spodbujamo, da bi čim prej obrodilo.

Naložba v ljudi in delo z njimi, to tudi sam doživljam, ima še eno zelo pomembno plat. Pletejo se namreč prijateljske vezi, med seboj se zblížamo in to je tisto, kar človeka drži pokonci. V bogatem svetu imamo vedno nekaj v rokah, če ne mobilni telefon pa nakupovalno vrečko ali poslovni kovček, skratka roke so vedno polne. Na Salomonih nimajo kaj prijete v roke, zato držijo za roke drug drugega. Ko grem sam na sprehod, se takoj od kod pojavi kdo, mlad ali star, me prime za roko in gre z menoj. V bogatem svetu nimamo časa – čas je zlato, tam imajo vedno čas za drugega: zlato je drugi.

Tako oni mene evangelizirajo podobno kot Jezus.

Saj veš, da je najprej šel med ljudi, si vzel čas zanje, se jim posvetil, bil eden od njih in z njimi, šele potem jih je učil. Bližina je pomembna, zato se nam je Bog približal v Jezusu, učence je imel za prijatelje, spodbujal jih je, naj si bodo blizu, naj bodo eno, poslal jih je k vsem ljudstvom, hotel je, da so blizu vsem. To, vidiš, mi tam razkrivajo, bližino! Bližino tu v bogatem svetu zaradi tolikih stvari in dolžnosti zelo zanemarjamo, tam pa jo spontano gojijo. Le eno je potrebno, je dejal Jezus Marti, ki zaradi opravil ni imela časa zanj, hkrati pa se je iskreno veselil Marijine bližine, ki je sedla k njegovim nogam in mu prisluhnila. Res gre ljubezen skozi želodec, kot pravi pregovor, kjer so ljudje res lačni. Tam so Marte še kako potrebne in hvale vredne. Tam pa, kjer so siti, prenasršeni tako kakor mi v bogatem svetu, je ogromna potreba po Marijah, po ljudeh, ki se nam približajo in prisluhnejo.

NITI LAČNI, NITI SITI

Praviš, da tam ni veliko stvari, da ljudje nimajo skoraj ničesar. Kaj delajo, od česa živijo? Je kaj industrije ali drugih virov dohodkov?

V glavnem mestu Honiari in okrog nje živi okoli 50 000 ljudi, večja kraja sta še Auki in Gizo, ki štejeta vsak okrog 3 000 ljudi. Ta tri »mesta« so tudi sedeži škofije. Manj kot deset odstotkov ljudi živi torej v mestu, drugi na podeželju. V mestu imajo kakšno službo v državni upravi, trgovini, pisarnah in šolah,

nekaj malega je industrije. Mislim, da je največja tovarna pivovarna Solbrew. Kot v vseh revnih deželah je tudi na Salomonih precej ljudi prišlo v mesto s trebuhom za kruhom, pa ne dobijo dela in se preživljajo sam Bog ve kako.

Od kakih tisoč otokov, ki sestavljajo državo, jih je tretjina poseljenih. Ljudje se preživljajo s poljedelstvom: pridelujejo taro, jam in sladek krompir, ki so glavna hrana, čeprav jih spodriva uvoženi riž tam, kjer zaslužijo kaj denarja. Od mesa imajo le svinjsko in kurje, ker niso živinorejci. Svinje so napol divje in se pasejo same, ker jih ljudje ne hranijo. Od živali imajo še psa in to je vse. Tudi večjih divjih živali ni razen krokodila, ki ga pa ne jedo. Tisti, ki živijo pri morju lovijo tudi ribe, a temu delu niso preveč vešč. Npr. na Malaiti, kjer je ogromno delfinov, jih zvabijo v plitve zalive in tam potolčejo s kiji. Ker hrane ne morejo spravljati zaradi vročine in vlage, saj splesni in zgrije, jo imajo zgolj za sproti.

Ali je dovolj hrane za vse ali je kdaj lakota?

Epidemične lakote, kot je kdaj v Afriki, na Salomonih ni. Pojavi se le ob ciklonu ali poplavi, ko ostanejo le še kokosovi orehi, če so jih utegnili prej pobrati in spraviti na varno. Ko sem prišel prvič tja, mi je škof

Chris dejal, da ljudje v glavnem niso lačni, siti pa tudi ne. Zdaj vem, da to drži! Ker je hrana enolična, skromna in slaba, je življenjska doba bolj kratka in je starejših od 60 let le za dva odstotka. Tudi umrljivost otrok je zaradi tega velika. Če se suhega in shiranega telesca loti malarija, ga v mnogih primerih pokonča. Na manjših otokih ni zdravstvene oskrbe, ljudje nimajo za bencin za motorni čoln, domača »zdravila« pa ne pomagajo in smrt nima težkega dela.

Ali nista tudi revščina in pomanjkanje vzrok, da so si ljudje blizu? Če bi imeli več, bi se verjetno odtujili drug drugemu, več bi delali, da bi imeli več, manj bi bilo časa za druge. Ali ni tu nek začaran krog?

Gotovo je nekaj na tem. Vendar je vprašanje, čemu dajemo prednost. Če vprašamo Jezusovo: Ali je človek zaradi dela ali delo zaradi človeka? Če na prvo mesto postavljamo gmotne dobrine, bomo ljudi cenili le toliko, kolikor nam koristijo. Skrčili jih bomo na delovno silo in kupno moč: koliko morejo pridelati in koliko kupiti. Če tega ne zmorejo, niso nič! Tako razmišljajo materialisti in te boste našli tako med bogatimi kakor revnimi, ki hočejo postati bogati za vsako ceno. Za vse te veljajo Jezusove besede: »Težje bo priti bogatinu v Božje kraljestvo kakor velblodu skozi

šivankino uho.« Božje kraljestvo je ravno kraljestvo odnosov, bližine, zaveznitva. Vanj pridejo tisti, ki na prvo mesto postavljajo človeka in človečnost, še zlasti tistega, ki je najbolj nemočen, najmanj koristen: »Lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen in ste mi dali piti, bolan in ste me obiskali.« No, saj poznaš Jezusovo pripoved o poslednji sodbi. Ko se približamo ljudem v stiski in jim pomagamo, stopamo v božje kraljestvo, kraljestvo ljubezni, kjer je sleherni sprejet in dobrodošel že samo zato, ker je človek. Iz izkušnje vem, da srečaš take ljudi v vseh slojih od »ubogih vdov« do premožnih. Bogu sem zelo hvaležen za take ljudi, ker so mi v Sloveniji, ZDA in tu v Avstraliji veliko darovali za naše bogoslovce na Salomonih.

Ti si frančiškan in si obljubil uboštvo, nenavezanost na stvari, da bi se lahko nemoteno bližal Bogu in ljudem. Kriza, v kateri smo sedaj, nas svari, da bomo zaradi lakomnosti uničili svet, ga izčrpali, požrli. Nujno moramo spremeniti miselnost, če hočemo preživeti, pa ne le človeštvo, marveč tudi naš planet. Zdaj je trenutek, da vsi skupaj spet prisluhnemo pozivu: »Spreobrnite se in verujte evangeliju!« in prenehamo biti sebični materialisti. Pri večini Salomoncev ni zaslediti materialistične miselnosti. Zato je naloga Cerkev, da po eni strani spodbuja vsestranski razvoj dežele, po drugi pa da z oznanjevanjem evangelija utrjuje človekoljubne vrednote in preprečuje, da bi se razširila tako škodljiva materialistična miselnost.

MOZAIK CERKVA

Kako močna pa je naša Cerkev; kakšne Cerkve oziroma vere so še tam?

Salomonovi otoki so lani (2008) praznovali 30-letnico neodvisnosti in so torej kar 13 let starejši od Slovenije. Imajo podobno ureditev kakor Avstralija: njihova vladarica je angleška kraljica, ki jo predstavlja guverner. Ob neodvisnosti so Salomonci zapisali v svojo ustavo, da so krščanska dežela. In res, ogromna večina pripada kakšni krščanski Cerkvi. Največ je anglikancev (33%), kar je razumljivo, ker so le-ti prvi prišli tja, in sicer sredi 19. stoletja skupaj z angleško dominacijo in upravo. Kako desetletje za njimi so že bili tam tudi katoliški misijonarji in danes je v deželi 20% katolčanov. Seveda niha število od otoka do

otoka. Kot sem že dejal imamo nadškofijo in dve škofiji, škofi so misijonarji, domačih duhovnikov pa je že kakih dvajset, najstarejši je star nekaj čez 40 let. V prejšnjem stoletju so tja prišli evangelikanski misijonarji iz Amerike, zato se številnim ameriškim krščanskim sektam prišteva čez 40% prebivalstva. V preostalih šest odstotkov pa sodijo pripadniki domorodskih verstev, sami se imenujejo pogani, Kitajci imajo svojo vero, muslimanov je kakih 300, nekaj pa je versko brezbriznih.

Povedati je treba povedati, da katoličani in anglikanci izredno lepo sodelujemo. Naj navedem en primer. Melanezijska Cerkev, tako se imenujejo salomonski anglikanci, ima redovnice. Pred zaobljubami povabijo katoliškega duhovnika, da jih duhovno pripravi, pri njihovi maši, ki je enaka naši, povabijo za pridigarja katerega od katoliških škofov. Če se anglikanci udeležijo naše maše, smejo pristopiti k obhajilu, ker tako kakor mi, verujejo v Jezusovo navzočnost v evharistiji. Če je z anglikanci sodelovanje več kot zgledno, ga pa z evangelikalskimi sektami skorajda ni, ker jim ni do tega in nas ne priznavajo za kristjane.

Kako bogato in ustvarjalno življenje je življenje Cerkve se najbolje vidi na župniji. Lazaristi upravljamo župnijo Dobrega pastirja na Rdeči obali (Red Beach). Župnik je sobrat Ivica iz slovenske province in je razpredel široko mrežo dejavnosti in ustanov od oznanjevalnih do socialnih, od vzgojnih do razvojnih. Župnijski center je srce vsega kraja, tam ljudje načrtujejo življenje ne le župnije, ampak celega kraja. Ivica je po rodu

Hrvat in mu avstralski Hrvati precej pomagajo pri gradnji potrebnih objektov za normalno delovanje cerkvene skupnosti in kraja. To je le en primer dela, podobno je po vseh župnijah. Seveda pa se povsod posveča največ časa mladini in otrokom, saj je teh tudi največ in so najbolj potrebni spodbude, jasnih smernic in pomoči, da se jih držijo.

PROFESOR IN MISIJONAR

O Salomonih zdaj nekaj vemo, o tebi pa še nič. Lahko poveš kaj o sebi, svojem delu, načrtih.

Misliš na splošno, doma in na Salomonih, ali samo na Salomonih?

Ne, ne, kar povsod, naj te naši ljudje malo spoznajo.

Po rodu sem Celjan. Živel smo pod sv. Jožefom, kjer delujejo lazaristi. Leta 1965 je prišel k nam za kaplana dr. Franc Rode, ki je bil potem tudi moj župnik. Vse nas je očaral in napolnil cerkev, posebej z mladimi. Ob njem sem verjetno dobil duhovniški poklic. Ko sem študiral teologijo v Ljubljani, je bil moj profesor in predstojnik. On me je poslal študirat v Pariz in ko je leta 1981 odšel delat v Rim, sem se vrnil iz Pariza, kjer sem tudi že predaval, in prevzel njegovo mesto na Teološki fakulteti v Ljubljani. No, danes je dr. Rode kardinal, jaz pa, hvala Bogu, že tretje leto sezonski misijonar na Salomonih.

Za menoj je torej že 28 let poučevanja in ves ta čas sem tudi dejaven v javnem življenju z nastopanjem na radiu in TV ter pisanjem v različne časopise. Pri tem se zavzemam za spoštovanje človekovih pravic in pravno državo, socialno pravičnost in solidarnost, razkritje komunističnih zločinov in

popravo krivic. Skratka, v javnosti sem zagovarjal načela katoliškega družbenega nauka. Nekateri so mi očitali, da se vmešavam v politiko, nekateri, da sem preveč oster in odkrit za duhovnika. No, zdaj ko je Slovenija kolikor toliko demokratična, ko ljudje vendarle spoznavajo, koliko zla je storil tudi komunizem ne le fašizem in nacizem in so zgroženi nad vsemi morišči in grobišči, ki jih vedno znova odkrijejo, je nastopil čas, da se ukvarjam še s čim drugim kot z razmerami v Sloveniji.

Si se zato začel zanimati za Salomone?

Tako je! Nikoli nisem mislil, da bom šel v misijone. Ko me je novinarka v nekem intervjuju vprašala, zakaj ne grem v misijone, ko vendarle izdajam revijo Misijonska obzorja in delam doma za misijone, sem odvrnil, da to ni božja volja. Začudila se je, kako da poznam božjo voljo. »Preprosto, nimam rad riža, sem ji odvrnil, v misijonih pa je riž glavna hrana. Če bi Bog hotel, da grem v misijone, bi storil, da bi bil riž moja ljuba, če že ne najljubša jed.«

Ko so me pred štirimi leti Marijine sestre v Beninu zaprosile, da sem jim pridigal duhovne vaje, me je dežela tako osvojila, da bi kar ostal, če bi bili tam lazaristi. Mimogrede, saj veš, da je bil v Beninu do letos tvoj sobrat p. Pepi Lebreht in ste mu avstralski Slovenci veliko pomagali. No, ko sem se po mesecu dni ves navdušen vrnil iz Afrike, sem srečal sobrata Ivico Gregurca, ki je misijonar na Salomonih. »Če si šel v Afriko, lahko prideš še k nam,« me je podražil. »Z veseljem, če je kaj za delat, turista se ne grem,« sem odvrnil. Čez nekaj mesecev dobim od Ivice pismo, kjer pravi, da nujno potrebujejo nekoga, ki bi od avgusta do novembra poučeval teološke predmete. No, tako se je leta 2007 začela moja salomonska misijonska odiseja.

APOSTOLI ZA APOSTOLE

V Družini in Misijonskih obzorjih sem prebral, da si sprožil akcijo Apostoli za apostole. Lahko malo razložiš, za kaj gre?

Na Salomonih sem se bolj spoprijateljil tudi s škofom Crisom v Aukiju na Malaiti. Na tem otoku je največ katoličanov v deželi, kar 25%, in tudi največ duhovnih poklicev. Škof mi je povedal, da je prava

pomlad duhovnih poklicev. Veliko deklet bi rado vstopilo k sestram, pa ni sestrskih skupnosti, ki bi jih sprejele, številni fantje bi radi postali duhovniki, pa jih ni mogoče šolati, ker ni denarja za hrano. To me je zelo zbolelo. Pri nas v Evropi, tudi v Sloveniji, je malo duhovnih poklicev. Poglej, letos je bilo v Sloveniji le 13 novomašnikov. Hvala Bogu zanje, toda v času najinega študija jih je bilo tudi čez petdeset. Medtem ko je v bogatem svetu vse manj duhovnih poklicev, kruh pa mečemo v smeti, ni na Salomonih niti toliko kruha oz. riža, da bi lahko nahranili vse fante, ki se odzivajo na Božji klic. Rekel sem ti že, da ljudje živijo iz rok v usta, viška hrane nimajo. Pa tudi če bi ga imeli in hoteli kaj pripeljati v bogoslovje, tega ne morejo, ker nimajo denarja za bencin za čolne.

Greh bi bil, velik greh opustitve, če ne bi ljudem doma in povsod, kamor grem, povedal, kar vidim na Salomonih. Bog kliče, fantje se odzivajo, mi, ki smo o tem obveščeni, pa smo povabljeni, da po svojih močeh pomagamo fantom do oltarja. Gotovo, vsi z molitvijo, to je najpomembneje, a tudi gmotno, če nismo sami preveč revni in potrebni pomoči. Zato sem začel z akcijo Apostoli za apostole, ki si jo omenil.

Ko sem preračunal, za koliko bi zaprosil ljudi, da darujejo za vzdrževanje bogoslovca, so se številke zavrtele okrog številke 12. Če daruje 12 dobrotnikov 12 mesecev po 10 € ($120 \times 12 = 1440$ €) omogoči šolanje enemu bogoslovcu za eno leto. Vzdrževanje bogoslovca, v največji meri hrana, stane namreč okrog 1400 € letno. Ob številki 12 sem takoj pomislil na apostole, ki jih je tudi bilo 12. In ker iščem apostole dobrote, da bodo pomagali izobraziti in usposobiti apostole, oznanjevalce evangelija na Salomonih, sem akcijo poimenoval Apostoli za apostole. Za veliko noč sem to akcijo razširil tudi med rojake v ZDA, kjer vsak apostol daruje mesečno \$ 12, ker je USD nekaj manj vreden od evra. Hvala Bogu, tudi tam se je kar nekaj ljudi pridružilo apostolom dobrote.

Vidim, da gledaš na uro, bo treba končati, a ne?

Ja, res je, tu žal nimamo toliko časa kot na Salomonih. Kljub temu pa sva marsikaj rekla, gotovo boš še kaj napisal za Misli, ko boš na Salomonovih otokih. Še kakšna misel za konec? Če ti povem po resnici, po tihem upam, da

se bo našel kakšen apostol dobrote tudi v Avstraliji. Vsekakor pa se od srca zahvaljujem tebi za gostoljubnost in neizmerno darežljivost, posameznikom tu v Melbournu in onim v Sydneyju, ki so tako velikodušno darovali za naš misijon na Salomonih, pa tudi vsej župniji sv. Cirila in Metoda, ki je kar dvakrat darovala za naše fante.

Vse prosim, podpirajte nas s svojimi molitvami, na Salomonovih otokih v bogoslovju pa bomo pri sleherni sv. maši klicali na vas in vse vaše Božji blagoslov in Marijino varstvo. Vsi skupaj bodimo Bogu hvaležni, da kliče delavce na svojo žetev, da se ti odzivajo in da imamo mi dovolj, da jim lahko ponudimo skodelico riža na poti v Gospodovo žetev. No, zdaj bom pa res končal Ciril in to kar s tvojim pozdravom: Bog živi!

Hvala, Drago, in veselo ter uspešno misijonarjenje na Salomonih. Spet se kdaj ustavi pri nas, saj smo sedaj najbližji sosedje. Že zato moramo gledati drug na drugega! Bomo še kaj navdušili za akcijo Apostoli za apostole. Pa še enkrat: Bog živi!

*Z Dragom K. Ocvirkom
se je pogovarjal p. Ciril A. Božič.*

REDOVNICE IZ OREHOVICE V AVSTRALIJI

Človek bi skoraj verjel domisljci, da še Bog ne ve, koliko je ženskih redov v Cerkvi. Zraven bi lahko dodal še iz lastne izkušnje, da tudi ne, kje vse se nahajajo Slovenke, ki so se mu posvetile z redovnimi zaobljubami. Lani me je namreč p. Ciril Božič peljal na obisk k redovnicam, ki prebivajo nedaleč proč od naše cerkve sv. Cirila in Metoda v Kewju v Melbournu. Tudi letos sva obiskala te prijazne redovnice, ki jih je Božji duh zbral z vsega sveta: dve sta iz Kerale na jugu Indije, ena iz Ugande v Afriki in ena z Malte v Sredozemskem morju. S patrom Cirilom sva se jim šla zahvalit za informacije in slike o Slovenkah, ki so bile članice njihovega reda in so delovale tudi v Avstraliji.

Red teh sester se imenuje Misijonske sestre sv. Petra Claverja. Le ugibam lahko, zakaj so si izbrale tega misijonarja iz 17. stoletja za svojega zavetnika in vzornika. Mladi Peter je postal jezuit

in se odločil za ameriški misijon. Prišel je v Kartago, zdaj je ta v Kolumbiji, ki je bila pomembno pristanišče s trgovino s sužnji iz Afrike. Prav tem revežem je posvetil vse svoje življenje. Kakor hitro je ladja pristala, se je povzpел nanjo in stregel onemoglim, bolnim in umirajočim sužnjem. S pomočjo prevajalcev jim je tudi predstavil krščansko vero in menda naj bi jih krstil kar 300 000. Sicer pa je njegovo vodilo bilo: »Najprej jim je treba oznanjati evangelij z rokami – dobrimi deli, šele potem z besedami.« Po tem vodilu se ravnaajo tudi te misijonske sestre. Ustanovila jih je blažena Marija Terezija Ledochowska leta 1894, da bi v zaledju služile misijonskemu poslanstvu in dejavnosti Cerkve. Sestre same ne gredo v misijone, pač pa jih z molitvijo in zgledom duhovno podpirajo, zbirajo materialno pomoč za misijonarje, s tiskom pa širijo misijonsko zavest med Božjim ljudstvom. Med drugim izdajajo revijo Odmevi iz Afrike in drugih celin – Echo from Africa and other continents.

Kmalu po prvi svetovni vojni je prav ta revija pritegnila pozornost treh rodni sester: Alojzije, Marjete in Juste Fabčič iz Orehovice pri Vipavi na Primorskem in jih tako navdušila za delo za misijone, da so vse tri stopile v red Misijonskih sester sv. Petra Claverja. Skromni podatki, ki so jih melbournske sestre uspele dobiti iz centrale v Rimu, povedo, da so te tri Slovenke obrale skoraj ves svet in dolgo delovale tudi v Oceaniji.

Najstarejša, Alojzija s sestrskim imenom Baptista, se je rodila 16. junija 1904 in pri dvajsetih v Rimu 8. oktobra 1924 stopila v sestrsko družbo. Delovala je v Ljubljani, Trentu, Irski, Angliji, Novi Zelandiji in Avstraliji. V Melbournu je 9. septembra 1962 umrla in tu čaka vstajenja. Marjetino redovno ime je Fidelis, rodila se je 12. julija 1907 in delovala v Ljubljani, Rimu, Trentu, Irski in Avstraliji, s tega sveta pa se je poslovila pred petimi leti 14. aprila 2004 v italijanskem Nettunu. Najmlajša od treh sester je Justina, ki je ugledala luč sveta 5. oktobra 1911, in je kot s. Consilia 90 letna zatisnila oči na božič leta 2001 v Wellingtonu na Novi Zelandiji. V Rimu nimajo o njej drugih podatkov in da morajo biti le-ti v Wellingtonu, so zapisali.

Ne boste verjeli, Božja previdnost je hotela, da sem lani spoznal njihovo nečakinjo Suzano Felicijan Bratož, ki živi na Vranskem. Takole mi je pisala: »Prebrala sem si tudi zapiske, ki sem si jih delala pri pogovoru z našo teto v Rimu leta 1988. Takrat je rekla, da so bili doma naročeni na časopis Odmevi iz Afrike in tako so spoznavali delo misijonov in misijonarjev, kar jih je potem (tri sestre) pravzaprav navdušilo za odhod od doma.«

Morda se najde kdo tudi med avstralskimi Slovenci ali kdo drug, ki kaj ve o teh slovenskih sestrah, ki so se na avstralskem koncu sveta povečale zbiranju pomoči za misijone. Tako pater Ciril v Melbournu kot pisec teh vrstic (drago.ocvirk@gmail.com) bo vesel sleherne informacije o teh treh redovnicah ali o kakšni drugi neznani osebi iz posvečenega življenja, ki je zaradi Jezusa zapustila domovino pod Triglavom in prišla na avstralski konec sveta streč sestram in bratom v misijonih.

Drago K. Ocvirk, CM
sezonski misijonar na Salomonovih otokih

Sestra Baptista

Sestra Consilia

Sestra Fidelis

ZARADI KRISTUSA NIČ VEČ LJUDOŽEREC

Kar nekaj avstralskih Slovencev sem srečal, ki so nekaj časa delali na kakšnem koncu Papue Nove Gvineje. Vsi po vrsti so dejali, da je bil zaslužek odličen, saj se avstralski delavci niso prerivali, da bi šli na začasno delo v to deželo, kjer so njihove kompanije imele posle, hkrati pa so poudarili, da tam že ne bi hoteli živeti. Pripovedovali so, da domačini niso bili vešč delu, še manj so prenesli, da jim ukazuje belec in tako je moral naš človek sam opraviti delo, ki je bilo predvideno za njegovo ekipo. Če so se ga pa domačini napili, se jih je bilo bolje izogniti na daleč, ker so bili zelo nevarni.

Prav v tej deželi in med temi ljudmi je velik del svojega življenja preživel misijonar Jožko Kramar, salezijanski brat. On je tam položil temelje, na katerih so za njim salezijanci razpredli misijonsko delo, ki obsega poleg Papue Nove Gvineje še Salomonove otoke. Pred dvema letoma (2007), ko sem bil prvič na Salomonih, sem srečal salezijanca, ki je odgovoren za to področje, in skupaj sva se spomnila slovenskega misijonarja, ki je prav v tistih dneh v visoki starosti umrl. Jožko je prišel v Papuo, če se ne motim v kraj Airmiri, ko so bili tam še ljudožerci. Rad se je pošalil, da je preživel zato, ker je bil tako suh. Njegovo garaško delo, prijaznost in vztrajnost so rodili sadove. Zrasla je majhna cerkvena, ob njej obrtna delavnica, pa internat in nazadnje še šola. Ljudje so prisluhnili oznanjevalcu in pričevalcu evangelija, se spreobrnili in si prizadevali, da bi živeli po evangeliju. Za to ljudstvo, ki je v Jožkotovem času štelo 12 000 ljudi, je misijonar prevedel evangelije in katekizem. Oboje so izdali salezijanci v Ljubljani in poslali na Papuo. Spomnim se, da sem ob tem dogodku naslovil članek v reviji Misijonska obzorja »Papuanski Trubar«. Kakor je namreč nam dal Trubar knjigo – Katekizem na začetku novega veka, tako je misijonar dal pisano in tiskano besedo maloštevilnemu papuanskemu ljudstvu. (Tisti, ki imate internet boste našli Misijonska obzorja na www.missio.si).

Nekoč je prišel do našega misijonarja nemški raziskovalec in ga zaprosil za zanesljivega in večšega vodnika po džungli, da bi mogel opraviti neke raziskave. Jožko je znanstvenika izročil v roke človeku, ki je postal katoličan pred nekaj leti in je

odtlej ves čas delal na misijonu. Ta je znanstvenika odpeljal v džunglo. Medtem ko je Nemec opravljal svoje delo, je domačin oprezal za živalmi in res ujel nekaj podobnega zajcu. Žival je očistil, zanetil ogenj in dal peči plen. Ko je bila žival pečena, je gosta povabil k obedu. Ta se je rad odzval, se usedel, zagrabil kos mesa in že jedel. Domačin pa je sklonil glavo, napravil križ in nekaj mrmral v svojem jeziku. Nemec ga je radovedno opazoval in ga zatem vprašal, kaj je delal. »Katoličan sem in sem se Bogu zahvalil za to hrano,« je odvrnil domačin. »Ja, tu ste še zaostali, tu še molite, mi v Evropi pa smo napredni. Mi nič več ne verujemo v Boga in nič več ne molimo,« se je pohvalil znanstvenik. Domačin je premeril »naprednega« gosta in mu dejal: »Veš dragi prijatelj, če ne bi bil jaz Kristusov učenec in ne bi molil njegove molitve, bi se zdaj na tem ognju cvrl ti, ne pa ta žival.« Ko sta se zdrava in zadovoljna vrnila na misijon, je Nemec pripovedoval našemu misijonarju vse, kar je doživel, tudi ta dogodek pri obedu.

Res, Evropa verjame, da je napredna in boljša od drugih. Toda zakuhala je dve svetovni moriji, izumila je fašizem, nacizem in komunizem, ki so pomorili čez sto milijonov ljudi in pahnili v nesrečo stotine milijonov drugih ... Ali ni ta »naprednost« neprimerno hujša od ljudožerstva na Papui ali Salomonovih otokih?! Ali ne bi bilo za Evropo in ves svet bolje, da bi se spreobrnili in veroval evangeliju? Bi bilo konec sveta, če bi se znali Bogu zahvaliti za vse, kar nam daje? In daje nam vse! Bi nam padla krona z glave, če bi drug z drugim ravnali kot brat z bratom, sestra s sestro, kakor nam je pokazal in naročil Jezus? Ali ni zdajšnja gospodarska in finančna kriza sad sebičnosti, lakomnosti, zlorab... Ali ni vsaka kriza sad teh stranpoti? Kriza v zakonski skupnosti, družini, narodni skupnosti, tudi cerkveni? Ali ni zgovorno, da si med seboj očitamo, da »se žremo«, da »si pijemo kri«! »Ljudožerstvo« ima veliko obrazov, učinkovito sredstvo proti njemu je samo vera v Boga Jezusa Kristusa in življenje po evangeliju. To velja tako v džungli na Papui in Salomonih kot v džungli Melbourne, Sydneyja, Ljubljane ...

Drago K. Ocvirik, CM

sezonski misijonar na Salomonovih otokih

Izpod Triglava

Tone Gorjup

LETO DUHOVNIŠTVA V SLOVENIJI.

Na praznik Srca Jezusovega, 19. junija, se je tudi v Cerkvi na Slovenskem začelo leto duhovništva. Papež Benedikt XVI. ga je razglasil, ker se letos spominjamo 150-letnice smrti svetega Janeza Marie Vianneya – arškega župnika, zavetnika duhovnikov. V tem letu naj bi vsa Cerkev, še posebej mladi, znova postali občutljivi za lepoto in pomembnost duhovništva. Vstop v leto duhovništva so v stolnih cerkvah po Sloveniji slovesno obeležili škofje ordinariji. Po besedah murskosoboškega škofa Marjana Turnška je glavni namen leta duhovništva „pospešiti teženje duhovnikov k duhovni popolnosti, od katere je odvisna rodovitnost njihove službe, obenem pa predstavlja priložnost za hvaležnost, ko je naš Gospod na veliki četrtek postavil službeno duhovništvo in ga neločljivo povezal s sveto evharistijo, ki je vrhunec in vir življenja celotne Cerkve.“ Leto duhovništva se bo končalo prihodnje leto 11. junija. V tem času bo na temo duhovništva uglašeni več študijskih srečanj, duhovnih vaj in drugih pobud. Pri založbi Novi svet pa je izšla knjižica z naslovom *Kakor je Oče mene ljubil*, v kateri je zbranih 365 misli različnih krščanskih avtorjev za leto duhovništva.

SLOVENSKI NOVOMAŠNIKI 2009.

V Cerkvi na Slovenskem imamo letos trinajst oziroma štirinajst novomašnikov, če štejemo še Mirka Butkoviča iz goriške nadškofije, ki je imel novo mašo "tostran meje" na Mirenskem Gradu. Preostali slovenski novomašniki so razdeljeni po vseh šestih škofijah. Celjska škofija ima letos dva novomašnika: Lovra Slejka iz Dramelj in Tomaža Šojca iz Vitanja. Edini koprski novomašnik Niko Čuk je doma iz Hrenovice. Ljubljanski novomašniki so imeli nove maše v naslednjih župnijah: Matej Nastran v Cerkljah na Gorenjskem, Peter Nastran v Stari Loki, Aleš Pečavar v Grosuplju in Bojan Travenč v Šenčurju. Mariborska nadškofija ima tokrat le enega novomašnika in sicer Dejana Frangeža iz Hoč. V Gospodov vinograd novomeške škofije je stopil Sašo Kovač iz Žužemberka. Murskosoboški škof pa je posvetil dva novomašnika: Luka Rajfa iz Razkrižja in Gregorja Šemrla iz Gornje Radgone.

Duhovniško posvečenje sta prejela še frančiškan brat Ambrož Mušič z Viča v Ljubljani in minorit brat Dominik Tikvič s Sv. Jurija na Ptuju. Novomašnika s slovenskimi koreninami imajo letos tudi v Združenih državah Amerike.

OBLETNA MAŠA V KOČEVSKEM ROGU.

Prvo soboto v juniju je bila ob grobišču Pod Krenom dvajseta obletna maša za pobite domobranci in druge žrtve revolucionarnega nasilja po drugi svetovni vojni. Daroval jo je apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Santos Abril y Castelló. Z njim je somaševal novomeški škof Andrej Glavan in več deset duhovnikov. Maši je sledila še spominska slovesnost, na kateri so med drugim spregovorili študent Mirko Mehle, poslanka Eva Irgl in predsednik Nove slovenske zaveze Anton Drobnič. V mnogih, ki so bili na spominski slovesnosti, bo še dolgo odmevala pridiga apostolskega nuncija. V njej je ostro obsodil strašen zločin, ki se je zgodil pred štirinajstdesetimi leti in ki ga, kot je dejal, ne more opravičiti nobena ideologija. „Gre za strašen zločin, ki so ga zmagovalci zakrivali nad premaganci, bratje nad brati, v imenu ideologije sovražstva, v imenu komunizma in razrednega boja. S tem zločinom so prekršili Božje zapovedi, človeške zakone in vse civilizacijske norme.“ Ob koncu je vse zbrane povabil k delu za spravo, odkrivanje resnice in k zavračanju totalitarnih režimov. Omemba komunističnih zločinov je zmotila predsednika države Danila Türka, zato je nuncijevo pridigo v Kočevskem rogu označil za neprimerno. Z njo naj bi se ukvarjali tudi na ministrstvu za zunanje zadeve, a so ocenili, da v njen ni nič posebnega. Predsednik države, ki je že ob odprtju grobišča v rovu Svete Barbare, dogodek označil za „drugorazredno temo“, je znova povzročil vrsto polemik. Nuncij je povedal samo to, kar je res. Kot odposlanec svetega očeta, ki obsoja vse zločine človeštva, je obsodil dejanja zla, ki se jih spominjamo v Kočevskem rogu. Se je predsednik države s tem, ko je zavrnil njegovo pridigo, skušal postaviti v bran storilcev povojnih zločinov?

LAJŠE – PRIMORSKI "KOČEVSKI ROG".

Zadnjo soboto v juniju je bila na Lajšah nad Cerknim

spominska slovesnost za vse žrtve okupacije in revolucije na Primorskem pred drugo svetovno vojno, med njo in po njej. Maševal je koprski škof Metod Pirihi, ki je med pridigo med drugim dejal: "Naše primorsko ljudstvo je izkusilo strašne posledice najprej fašistične in potem komunistične ideologije, ki sta zanikali temeljno dostojanstvo vsakega človeka, ki temelji na dejstvu, da je človek ustvarjen po Božji podobi in sličnosti." Po maši so navzoči skupaj z njim odšli do brezna, kjer je bilo 3. februarja leta 1944 umorjenih štirinajst ljudi, med njimi dva duhovnika, cerkljanska kaplana. Zato so bile Lajše izbrane za koprsko škofijsko središče spominjanja na žrtve vojne in revolucije, kjer se vsako leto zbirajo ob kapelici in križevem potu ter spomeniku ob breznu.

JAKOB UKMAR NA POTI K OLTARJU.

V kapeli škofijskega dvorca v Trstu, ki je delo slovenskega arhitekta Ivana Vurnika, so 24. junija sklenili škofijski postopek za beatifikacijo duhovnika in narodnega buditelja Jakoba Ukmarja (1878-1971). Ta dan se je zadnjič sestal odbor škofijskega sodišča in uredil še zadnje korake, ki jih zahtevajo cerkveni predpisi. Še enkrat je pregledal zbrano gradivo, ga položil v pripravljene zaboje in jih zapečatil. Postopek na škofijski ravni, ki se je začel 5. februarja 2002, sta vodila dolgoletni Ukmarjev prijatelj Dušan Jakomin in predsednik škofijskega sodišča Ettore Malnati. K pospežitvi postopka je pripomogel tudi znanstveni simpozij v Rimu leta 2005, ki je bil posvečen božjemu služabniku Jakobu Ukmarju. Slovesen sklep škofijskega postopka pa je potekal 5. julija, na nedeljo sv. Cirila in Metoda. Začel se je z molitvijo pri Ukmarjevem grobu na pokopališču v Škednju nad Trstom in se nadaljeval s sveto mašo, ki jo je v škedenjski cerkvi daroval tržaški škof Evgen Ravignani. Dva dni zatem je postulator Dušan Jakomin pospremil zbrano gradivo v Rim in ga tam izročil Kongregaciji za zadeve svetnikov.

VOLITVE V EVROPSKI PARLAMENT.

Čeprav so v Sloveniji volitve v evropski parlament potekale že 7. junija, še vedno niso znani uradni izidi teh volitev. Vzrok za to je tudi ugotovitev, da volilni upravičenci iz Argentine, ki so nameravali oddati svoj glas po pošti, potrebnega gradiva sploh niso dobili. Zato so bile zanje za 5. julij razpisane naknadne volitve. Njihovi glasovi izidov bistveno ne morejo spremeniti, zato zadostuje, če

navedemo neuradne izide. Zmagovalka volitev v Evropski parlament je Slovenska demokratska stranka, ki je prejela skoraj 27 odstotkov glasov in s tem najmanj dva poslanca: Milana Zvera ter Romano Jordan Cizelj. Socialni demokrati, ki so doma najmočnejša vladna stranka, so z 18,45 odstotka glasov dobili dva sedeža, ki ga bosta zasedla Zoran Thaler in Tanja Fajon. Tesno za njo se je uvrstila Nova Slovenija, doma trenutno neparlamentarna stranka, ki je zbrala 16,53 odstotka glasov; v evropskem parlamentu jo bo zastopal Lojze Peterle. Parlamentarni prag sta prestopili še stranki LDS z 11,5 odstotka glasov in Zares, ki je dobila slabih 10 odstotkov podpore; njuna poslanca pa sta Jelko Kacin in Ivo Vajgel. Ker pa bo imela Slovenija po potrditvi Lizbonske pogodbe osem poslancev, bo šla v evropski parlament verjetno še Zofija Mazej Kukovič iz SDS.

SLOVENSKO-HRVAŠKO MEJA OSTAJA SPORNA.

Hrvaška, ki si že nekaj let prizadeva za čimprejšnji vstop v evropsko družino narodov, je v pristopnih pogajanjih naletela na zastoj. Po mnenju Zagreba je zanj kriva Slovenija, ker zahteva rešitev mejnega vprašanja na kopnem in na morju. V Ljubljani pa poudarjajo, da je zanj kriva Hrvaška, ker je z vrsto dejanj kršila dejansko stanje na meji na dan osamosvojitve ene in druge države. Temu je prilagodila tudi vrsto zemljevidov, ki jih je predložila Bruslju v postopku pogajanj. V želji, da bi spor čimprej rešili, je evropski komisar za širitev Olli Rehn ponudil sodelovanje v obliki posredovanja tretje strani. Pogovori so potekali več mesecev in komisar je večkrat popravil svojo ponudbo, zadnjo predvsem v korist Hrvaške, zato si je Slovenija vzela čas za premislek in v Bruselj poslala svoje pripombe. V Zagrebu so medtem predlog sprejeli kot dokončen, saj jim je povsem ustrežal. Nekateri so celo namignili, da je ta nastajal na Hrvaškem in ne v Bruslju. Ker je komisar Olli Rehn upošteval nekatere pripombe, se je Hrvaška umaknila s pogajanj. Nato je hrvaški premier Ivo Sanader ostro napadel Slovenijo, nekaj dni zatem pa na presenečenje mnogih odstopil. Razlog za to pa naj bi bila prav trmoglavost Slovenija. Ko se bodo strasti pomirile, bo treba znova sesti za pogajalsko mizo.

MURA V ZATONU.

Tekstilno podjetje Mura, ki je desetletja dajalo kruh številnim delavkam in delavcem iz Pomurja, počasi ugaša. Že leta 2004 je država podjetju namenila deset milijonov evrov pomoči z namenom, da bi vodstvo preoblikovalo in prilagodilo podjetje novim razmeram na trgu. Čeprav je vodstvo uvedlo nekaj sprememb in zmanjšalo število zaposlenih, se je v sedanjem kriznem času izkazalo, da so bile spremembe nezadostne in da je do njih prihajalo prepočasi. Vodstvo se je medtem večkrat zamenjalo. Že na začetku tega leta je bilo jasno, da tako ne bo šlo naprej. Lastniki, med katerimi je tudi država, v podjetje že leta niso vlagali, ampak le delili dobiček. Tudi od novega leta naprej se niso zganili. Zaposleni so največ pričakovali od države oziroma sedanje vlade. Ta se je šele prve dni julija seznanila z novim poslovnim načrtom vodstva, s katerim bi ohranili zdrave dele podjetja in tako zagotovili preživetje Mure. Glede na lansko in letošnjo izgubo pa bi rabili pet milijonov evrov državne pomoči. Kljub drugačnim pričakovanjem je minister za gospodarstvo zavrnil pomoč. Tako bo tri tisoč tristo zaposlenih ostalo verjetno že konec julija brez dela. Na pogorišču slavne Mure pa bi lahko zaživel novo podjetje, ki pa bi zaposlovalo le dobrih tisoč ljudi. Mura ni osamljen primer; kriza, ki je močno zaostрила razmere v gospodarstvu, je pokopala že več podjetij in jih še bo. Čeprav vlada pripravlja že tretji sveženj ukrepov za pomoč gospodarstvu, so mnogi prepričani, da je pri reševanju težav, ki so se zgrnile nad gospodarstvo, premalo odločna in prepočasna.

KRIMINALISTIČNA POLICIJA ZASLIŠALA JANEZA JANŠO.

Predsednik Slovenske demokratske stranke in nekdanji premier Janez Janša je bil 2. julija vabljen na zaslišanje na policijo v povezavi s sumom storitve kaznivega dejanja izdaje tajnih podatkov. Po zaslišanju je povedal, da se sum izdaje tajnega podatka nanaša na navajanje citata predsednice LDS-a Katarine Kresal o reševanju slovensko-hrvaške meje. Gre za prepis pogovora med predsedniki parlamentarnih strank lani poleti, ko so usklajevali poglede glede reševanja omenjenega vprašanja. Zapis sam ni imel statusa uradnega zaupnega dokumenta, mu je pa tega dodelila nova vlada potem, ko je bil že znan javnosti. Janša

tudi zaradi tega meni, da gre za političen in ne pravni postopek proti njemu. Obtožba je na moč podobna tisti iz leta 1988, ko je bil Janša obtožen izdaje državne skrivnosti. Zanimivo je tudi to, da v finančnem ministrstvu kot strokovnjak danes dela nekdanji agent Udbe Drago Isajlovič, ki je pred enaindvajsetimi leti sodeloval pri aretaciji Janeza Janše. Isti dan, ko je bil Janša na zaslišanju, je vlada „po pomoti“ skoraj eno uro prenašala sejo, ki naj bi bila zaupna. S tem je pokazala, kakšen odnos ima do varovanja zaupnih podatkov, javnost pa je obenem lahko videla, da vlada niti približno ne obvladuje zadev, o katerih se je že dogovorila. Janša se je z nasmehom na ustnicah predstavil medijem in odšel v Posočje, kjer ga je dva dni zatem triglavski župnik Franc Urbanija v Drežnici zadel Kobaridom poročil z Urško Bačovnik.

POSLOVIL SE JE RUDOLF FRANCL.

V rodni Ljubljani je 15. junija umrl tenorist Rudolf Franc. Njegova življenjska pot se je začela leta 1920 na Viču. Za opero se je navdušil ob starejšem bratu, čeprav se je najprej izučil za fotografa. Glasbeno akademijo je začel v Zagrebu, ko pa se je zaradi začetka druge svetovne vojne vrnil v Ljubljano, je nadaljeval študij pri Juliju Betettu. Leta 1942 so ga odpeljali v Gonars; po vrnitvi se je vrnil k petju in leta 1944 uspešno nastopil v ljubljanski operi kot Vilijem v operi Mignon. Ker je po vojni večkrat zapel tudi na cerkvenem pevskem koru, si je moral poiskati delo na tujem. Najprej je pel v beograjski, zatem zagrebški in nazadnje v düsseldorfski operi. Po letu 1963 se je vrnil v ljubljansko opero. Naštudiral je preko sto tenorskih vlog uveljavljenih opernih del. S koncerti in opernimi predstavami je nastopal po vsem svetu od Združenih držav do Japonske. Za svoje delo je dobil Prešernovo nagrado, Ljubljana pa ga je uvrstila med častne občane.

UMRL JE JOŽA MAHNIČ.

Na Plečnikovih Žalah v Ljubljani so se v začetku julija poslovili od literarnega zgodovinarja, urednika in dolgoletnega predsednika Slovenske matice Joža Mahniča. Doma je bil iz Bohinjske Bistrice. Obiskoval je klasično gimnazijo v Škofovih zavodih v Šentvidu in v Ljubljani. Zatem je študiral primerjalno književnost, slavistiko in romanistiko ter leta 1949 doktoriral. Iz političnih razlogov mu je bila pot na univerzo zaprta, zato je kot profesor poučeval na ljubljanskih gimnazijah. V letih 1976-

1980 je bil ravnatelj Slovenske knjižnice, nato je do leta 1990 predaval kulturo izražanja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Raziskoval je slovensko moderno, predvsem Otona Župančiča in uredil devet knjig njegovih Zbranih del. Posvečal se je še Gradniku, Preglju, Kosmaču, Kocbeku, Kosovelu, Koblarju ... nazadnje pa še Vodniku; uredil je vrsto njihovih del in zbornikov. V letih 1994-2008 je bil predsednik Slovenske matice. Drago Jančar je ob njegovi smrti povedal, da je bil Joža Mahnič ena najpomembnejših osebnosti v skoraj 150-letni zgodovini te družbe. Spoštovali so ga in radi so delali z njim, kajti vedeli so, da ni bil samo vrhunski znanstvenik, ampak tudi izjemen, dober človek.

ALOJZ REBULA IN BORIS PAHOR REDNA ČLANA SAZU.

Slovenska akademija znanosti in umetnosti je na volilni skupščini sredi junija v svojo sredo sprejela nove redne in dopisne člane. V razredu za umetnosti sta se tej najvišji znanstveni ustanovi na Slovenskem kot redna člana pridružila priznana zamejska pisatelja Boris Pahor in Alojz Rebula. Slednji se je ob tej priložnosti zahvalil, da je „akademija segla čez zahodno mejo. S tem je geografsko odpisanemu zahodu dala priznanje, ki ga dviga in približuje slovenski narodni kulturi“.

Otroci vojne

Pred kratkim mi je prijatelj Jože poslal knjižico, ki jo je napisal v spomin svojih staršev. Jože je imel vidno mesto med nami, izseljenci. Nekateri so ga dolžili, da vohuni med nami za Udbo. Jože in jaz sva bila rojena na Dolenjskem istega leta, prav na začetku druge svetovne vojne. Oba sva začela hoditi v šolo ob koncu vojne. Oba se spomniva, kako smo doma kleče molili rožni venec. Spomniva se tudi napisov »Tito Stalin, Tito Partija. Smrt narodnim izdajalcem«. Vsi, ki smo vsak na svoj način bili otroci vojne, se spominjamo tudi molitve: Kuge, lakote in vojske - reši nas, o Gospod!

Jože piše, da so po italijanski kapitulaciji partizani mobilizirali vse za bojevanje sposobne moške, ki se še niso pridružili domobrancem ali kakšni drugi enoti. Kot krščanskega socialista so Jožetovega očeta sicer vzeli partizani, toda on ni užival zaupanja komunistov; vedeli so, da prihaja iz katoliške družine, da so njegovi trije bratje pri domobrancih, da je njegov brat organiziral domobranstvo v sosednji vasi in da je eden od njegovih bratov bil znani župnik.

Kmalu po nemški okupaciji leta 1943 je Jožetova mama dobila sporočilo, da je oče z manjšo skupino padel v nemško zasedo. Nemci so jih postrelili tako, da so popadali v Krko. Nekaj ranjenih se je rešilo.

Jožetova mama je ostala s štirimi malimi otroci. Imeli so vrt, kjer je pridelala zelenjavo in jo nosila na trg prodajat, da je preskrbela družino. Otroci so bili ponosni na svojega očeta, padlega borca. Imeli so možnost, da so šli na počitnice na morje, nekateri so dobili čevlje, šolske malice in štipendije.

Predvsem pa so bili ponosni na očeta, ki je padel za svobodo slovenskega naroda. Seveda bi bili bolj srečni, če bi imeli očeta.

Po slovenski osamosvojitvi je soborec Jožetovega očeta povedal, da so ga ubili partizani in vrgli truplo v Krko. Jožetov stric, župnik v Trstu, je že dosti prej pri maši za svojega brata povedal, da so ga ubili komunisti in ne Nemci. Jožetov oče je prišel v nespোরазum s komunističnim vodstvom in ukaz za njegovo likvidacijo je prišel iz vrha partizanskega poveljstva.

Je Jože še vedno sin padlega borca? Se je njegov oče boril za lepšo Slovenijo?

Moja dva brata sta bila pri domobrancih in eden pri partizanih. Sem jaz sestra narodnih izdajalcev ali herojev?

Ob branju Jožetove knjižice sem se v mislih vrnila na poti naše mladosti.

Vsi se borimo za življenje. Borimo se proti tistim, ki ogrožajo naš prostor in način življenja. Vsi smo žrtve okoliščin in obenem otroci borcev.

Shakespeare pravi: »There is nothing good or bad, but thinking makes it so.« - Nič ni samo po sebi dobro ali slabo, samo naše ocenjevanje daje vrednost stvarim.

Po vojni so nad Slovenci prevzeli oblast komunisti in oni so narekovali, kaj je dobro in slabo. Smo mi, otroci vojne, krivi, da smo kot otroci verjeli našim učiteljem, enim in drugim. Eni in drugi so nas učili, da moramo ubogati. Slovenski otroci vojne smo glasno peli slavo Titu in molili naskrivaj in potihom. V cerkvi so nas učili: Ljubi svojega bližnjega.

Je Jože moj bližnji?

Kadar ni lahko ljubiti bližnjega, se spomnim, da je ta bližnji bil nekoč ljubki otrok, da je nekoč jokal, molil, pel in ljubil. Ta bližnji je bil nekoč prestrašen na tleh in je prosil pomoči, nekoč je bil lačen kruha in ljubezni, nekoč ni dobil pravičnega kosa pohvale. Ta bližnji mi je zelo podoben.

S svojim bližnjim si delim veselje in žalost, čas in kruh in streho nad glavo. S svojim bližnjim se nenehno pogajam, čigav kos je večji in komu kaj pripada in če imam svojo mero hvale in slave in ljubezni. Samo moj bližnji ve za vse moje grehe in

slabosti; samo moj bližnji me nenehno opozarja, da sem zašla. Samo moj bližnji je vedno z menoj. Samo moj bližnji mi gre vedno rahlo na živce.

So po 65 letih od konca vojne vsi otroci vojne moji bližnji? Komunisti in domobranci, verniki in neverniki? Je bilo vse sovraštvo nesmiselno? So bili vsi prepiri brezuspešni? Smo se vsi borili vsak za svoj obstoj in vsak po svojem prepričanju za domovino? Smo vsi borci za svobodo? Gospod, pomagaj mi spremeniti sovražnike v prijatelje. Tako da bomo vsi imeli pošten kos ljubezni.

Srečno!

Cilka Žagar

Ne vpelji me v skušnjava

Prijateljica mi je poslala elektronsko pošto o treh angelih, ki so se pogovarjali o tem, kako so prišli v nebesa. Nemec si je kupil najboljši Mercedes in se z njim ponesrečil. Italijan si je kupil najnovejšega Ferrarija in se zaletel. Slovenec je kupil boljšega Audijs in je umrl od lakote.

Hočemo večje, boljše. Če že ne najboljše pa vsaj boljše kot ima sosed, prijatelj, brat. Da bi umrli od zavisti. Pisec seznama poglavitnih grehov je poznal človeško naravo. Zavist ni le eden od teh grehov, zavist povzroča požrešnost, lakomnost, jezo, skopost, napuh, častihlepnost, itd. Povzpeli bi se prav na vrh. Ni dosti biti blizu Boga, radi bi bili Bog. Res ni nič novega pod soncem. Kot da se nismo ničesar naučili iz Svetega pisma.

Po vesoljnem potopu je menda mogočni vladar Nimrod začel zidati stolp do nebes, da Bog ne bo več uspel potopiti ljudi. Hotel je biti boljši. No, preden so prišli na vrh, jim je Bog zmešal jezike. (Od tam poznamo Bebel, blebet, blebetanje, Babilon.) Zaradi tega stolpa je močni vladar Nimrod za večno zapisan kot neumnež.

Kajn je zavidal svojemu bratu in trpel posledice. Res smo si vsi bratje in sestre. Da bi vsaj malo vladali. Tudi zgodovina nas ni nič naučila. Rimski imperij je propadel, ko so se vladarji začeli imenovati bogovi. Spomnimo se Tita. Otroci mogočnežev pogosto delajo samomore ali se predajajo mamilom, ker ne vidijo več poti navzgor.

Nič nam ne pomaga. Je življenje samo boj proti zelenemu hudobcu? Ni čudno, da kristjani kar naprej molimo: ne vpelji me v skušnjava.

Moja najboljša prijateljica mi je prišla povedat, da gre na počitnice okrog sveta s tremi drugimi prijateljicami. Prinesla je brošure in navdušeno

čebljala o tem, kaj vse si bodo ogledale. Smehljaje sem poslušala, čeprav me je zeleni hudobec hujskal naj bom nesrečna, ker se bo MOJA prijateljica veselila z drugimi in ne bo delala družbo meni. Potiho sem se tolažila, da bi tudi jaz lahko šla na počitnice in morda našla celo štiri prijateljice. Samo, da bi se maščevala moji najboljši prijateljici.

Druga prijateljica mi je pisala, da gre njena družina na pot, da preizkusijo nov avto. Za moment me je hudobec uščipnil pod rebra, češ: drugi se bolj veselijo kot jaz. Seveda sem se opozorila, da moj avto spi v garaži in bi tudi jaz lahko šla na pot. Pa vendar.

Tretja prijateljica mi je sporočila, da so imeli čudovito srečanje svojih najbližnjih, s katerimi so se spominjali dobrih starih časov. Hudobec me je takoj sunil v bolečo stran, češ: kaj ti nisi najbližnja.

Moji sošolci me vabijo, ker bodo praznovali petdeset let, odkar smo se razkropili po svetu kot novopečeni učitelji. Kar na jok mi gre. Petdeset let se srečujejo in pojejo in se veselijo v poletni Sloveniji, medtem ko jaz tu samevam in se tepem s hudobcem, ki mi brani, da bi se veselila njihove sreče.

Oh, ne vpelji me v skušnjava.

Vse tako ali drugače pridobljene dobrine nam ne vrnejo ne mladosti in ne zdravja. Tudi življenje ne podaljšajo za minuto. Kot pravi Pridigar: Vse je nečimrnost čez nečimrnost, vse je nečimrnost. Prazno je znanje, uživanje in modrost. Le z ljubeznijo lahko še malo prizadenem zelenega hudobca. Srečno!

Cilka Žagar

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

poroča *Mirko Cuderman*

Tokrat bi vam rad poročal o uspehu našega rojaka **IVANA PIŠOTKA**, ki živi v okolju Blackwater v naši Kraljičini deželi. Blackwater je poznani kraj po velikih zalogah črnega premoga in večjih ter obširnih odprtih rudnikih. Blackwater je tudi poznan po ogromnih strojih, ki kopljejo rudo in odstranjujejo vrhno plast zemlje; ti stroji so med največjimi in najmodernejšimi na svetu. Pri gradnji tega ogromnem projekta je sodelovalo in še dela veliko ljudi iz različnih držav - iz vseh koncev sveta. Zato je tamkajšnji Lions Club v posebnem parku razobesil zastave držav vseh delavcev različnih strok in poklicev, ki so sodelovali pri tem projektu. Na to opozori spominska plošča ob vhodu v park. V posebni brošuri mesta Blackwater predstavljajo to zbirko razobešenih zastav kot drugo največjo na svetu - poleg stavbe OZN v New Yorku.

Po zaslugi našega štajerskega rojaka Ivana Pišotka, ki že dolgo let živi in dela v tem kraju, so razobesili slovensko zastavo, saj je naš Ivan že dolgo let delovni član njihove skupnosti. Kot pleskar Ivan skrbi, da so prebarvane šole, občinske dvorane, cerkve in občinska poslopja. Ivana Pišotka, doma iz vasi Vrhole pri Slovenskih Konjicah, in njegovo podjetje »Ivan the Painter« poznajo domačini daleč naokoli, saj je Ivan dober delavec in prijatelj. Zato ni čudno, da so tudi slovensko zastavo vključili med to zbirko zastav. Slovenska zastava je tako vključena med zastave, na katere ne zaide sonce. Z drugimi besedami: Slovenska zastava je in bo vedno deležna sončnih žarkov - sončne toplote - 24 ur na dan - 7 dni - vse leto - severne in južne poloble.

Tamkajšnji Lions Club na svoje stroške tudi vse

zastave vsako leto obnovi, saj zaradi močnega sonca v teku leta izgubijo nekaj svoje barve. Stroške novih zastav krije tamkajšnja občina Central highland Shire Council. Slovenska zastava je prva zastava, ki pozdravi vsakega obiskovalce, ki pride iz zahodne strani, torej iz notranjosti Avstralije. Veliko turistov iz vsega sveta obišče Blackwater. Marsikateri slovenski turist, ki potuje ali bo potoval skozi te kraje, se bo razveselil, ko ga bo pozdravila tudi naša slovenska zastava. Zato smo lahko hvaležni Ivanu Pišotku za doprinos, da je po njegovi zaslugi naša zastava dostojno razobešena med ostalimi narodi. Prilagam nekaj fotografij.

V nedeljo, 14. julija 2009, na praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo tudi v Brisbanu sodelovali pri telovski procesiji - Corpus Christi Procession (fotografija na strani 3). Banderi sv. Cirila in Metoda ter Marije Pomagaj so nas skupaj z malo skupino rojakov predstavile tukajšnjemu svetu. Banderi bosta 26. decembra letos stari 50 let. Takrat ju je blagoslovil brisbanski škof. Imamo ju večji del po zaslugi Plutove družine. Zato smo bili veseli navzočnosti Plutove Darinke, ki je že takrat, pred 50 leti, sodelovala pri šivanju bander. Procesijo Corpus Christi organizirajo predvsem laiki in število udeležencev raste vsako leto. Letos je vodil procesijo pomožni škof Joseph Oudeman.

V torek, 23. junija 2009, sta nas obiskali Metka Lenarčič in Saša Čeferin. Zanimata se za ročna dela v naši skupnosti. Prijaznega obiska gospej iz Melbourne smo bili vsi zelo veseli, kar je v dvorani društva Planinke potrdila velika udeležba in veselo razpoloženje. Tudi mene je presenetilo veliko število umetnikov med nami, saj smo imeli priliko videti res veliko lepih ročnih del. Brez tega srečanja ne bi niti vedeli za svoje spretnne umetnike ročnih del v naši skupnosti in kaj vse smo zmožni ustvariti. Posebno pozornost je vzbudila lično

Kuharice Albina Vah in Anica ter Mariah Cuderman.

izdelana shramba za kruh v obliki čudovito lepo izdelanega doma – bread box, ki ga je za svojo družino izdelal Karel Knap. Upam, da bo o tej predstavi ročnih del v Qld-u poročal kaj več še kdo drugi. Še enkrat hvala obema - Metki in Saši za obisk, kakor tudi vsem ostalim, ki so kakor koli pripomogli pri tem lepem srečanju.

Prvi vikend v juliju pa nas je obiskal pater Darko. Na letališču ga je sprejel Jože Gjerek in ga tudi peljal v Marian Valley. Pater je bil zelo vesel kapelice, ki končno dobiva svojo obliko. **Kapelica je enkratna**, je pater večkrat ponovil. Sedaj Tone Kralj že polaga keramične ploščice po tleh. Sprednja stena in notranjost kapelice nestrpnost pričakuje **mozaik – delo melbournškega umetnika Lojzeta Jeriča. Sedaj je že določen datum blagoslovitve kapelice in sicer v soboto po prazniku Marijinega rojstva, 12. septembra 2009, ob 11. uri dopoldne.** Bilo nam je sporočeno, da bo pater Ciril Božič organiziral slovesnost. On nam je že povedal, da bo ob naših patrih vodil slovesnost prof. dr. Drago K. Ocvirk CM, ki bo za to slovesnost priletel s Salomonovih otokov. Glavni pobudnik in graditelj kapelice Jože Gjerek s sodelavci se zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki ste z delom ali denarjem podprli gradnjo kapelice.

Pater Darko je v soboto maševal pri društvu Lipa in v nedeljo na društvu Planinka. V pridigi nam je pater predstavil slovanska apostola - svetega Cirila in Metoda. Bila sta oznanjevalca Božje Besede in ta dolžnost je tudi naša dolžnost je pater potrdil, da s svojim krščanskim življenjem in svojim zgledom pomagamo širiti Božje kraljestvo. Po maši je sledilo dobro in obilno kosilo, ki se nam je vsem zelo prileglo. Pater je naslednji dan še obiskal našo bivšo Marijino cerkev v South Brisbane ter rojake v domovih: Pavlo Marinovič ter Marijo in Franca Vravnika. Po maši za tukajšnje molitveno skupino je pater že moral oditi nazaj na letališče za Sydney. **Mirko Cuderman**

Ob srečanju na društvu Planinka 23. junija, stojijo iz leve: Stane Cerar, Marija Tomažič, predsednik Karel Knap, Zofija Durič in Vlado Langeršek; spredaj Metka Lenarčič, Mirko Cuderman in Saša Čeferin.

Pater Darko s predsednikom društva Planinka Karlom Knapom (na levi) in glavnim graditeljem kapelice Jožetom Gjerekom.

Po sledih slovenskih ročnih del: Melbourne, Sydney in Brisbane

Nadaljnje raziskovanje ročnih del gor ob vzhodni avstralski obali je bil za nas razburljiv in obetajoč projekt. Sodeč po uspehu v Viktoriji je bilo pričakovati nekaj podobnega tudi po drugih mestih Avstralije, kjer so se v večjem številu naselili Slovenci, posebno v Sydneyju, prav tako pa tudi v Wollongongu in Brisbanu. Članice odbora za ročna dela v Viktoriji so medtem že zbrale nove podatke o izdelovalkah ročnih del v Viktoriji in drugje.

Gostji iz Melbourne Metka Lenarčič in Aleksandra Čeferin - na desni z Mihelco Šušteršič in Tanjo Smrdel.

Viktorijski institut za slovenistiko se je medtem že dogovoril s Slovenskim etnografskim muzejem za nadaljnje sodelovanje na projektu ročnih del po Avstraliji in nato zaprosil Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za kritje stroškov potovanja v Sydney in Brisbane. Te stroške je Urad tudi odobril. Metko Lenarčič, ki je znana po svojem delu na radiu, potovalnih in kulturnih projektih ter kot članico odbora za slovenska ročna dela, sem vprašala za sodelovanje pri projektu. Metka je znana tudi po njenem velikem zanimanju in ljubezni do ročnih del in je z veseljem sprejela povabilo.

V aprilu sva kontaktirali sorojake v New South Walesu in Queenslandu glede raziskave. V Sydneyju predvsem predsednico HASA NSW Martho Magajna in Mihelco Šušteršič, p. Darka, koordinatorico slovenskega programa na radiu SBS Tanjo Smrdel, v Wollongongu predsednika društva Ivana Rudolfa. V Queenslandu najprej Mirka Cudermana in nato Mileno Langeršek. Vprašanje je bilo, koliko izdelovalk in izdelovalcev poznajo, koliko možnosti je za zbiranje podatkov in fotografiranje izdelkov.

Vsi odgovori so bili dokaj pozitivni, več informacij pa smo seveda pričakovali na terenu. Namen je bil sprva, da potujeva zadnji teden v maju. HASA NSW urednice so pa predlagale, da bi bilo bolj ugodno okrog 21. junija, ko se zberejo Slovenci na proslavi slovenskega dneva državnosti. Z veseljem sva tudi sprejeli povabilo na proslavo v

Klubu Panthers Triglav. Potem je čakalo še drugo delo. Pripraviti je bilo obvestila o projektu ročnih del za Misli in slovenske radio programe, vse-avstralskega in lokalne programe. Prav tako za oznanila pri maši v cerkvi sv. Rafaela. Vsa ostala vprašanja prenočišča in prevozov z letališča in do središč in klubov so se rešila na najboljši način. V Sydneyju sva stanovali pri sorodnikih Metke Lenarčič. Tudi za Brisbane nama je klub že vse uredil, tako da ni bilo nobenih skrbi.

Na letališču v Sydneyju naju je pričakala Mihelca Šušteršič, ki naju je peljala v Merrylands in HASA NSW prostore, potem so naju vozili tudi Štefan Lenarčič in Martha Magajna. Zvečer naju je Martha povabila v klub Panthers Triglav k večerji. Ogledali smo si slovenske prostore ter balinišče z dvoriščem, kjer domuje kip pisatelja Ivana Cankarja in se srečali z več sorojaki in sorojakinjami. Nekatere od njih je Metka poznala s skupnih potovanj po svetu, ki jih je organizirala. Naslednji dan se je že zjutraj pričelo intenzivno delo. Ogledali smo si najbolj primeren prostor za snemanje in izbirali med dvorano verskega središča, slovenskim razredom in prostori HASA. Vsak je imel svoje prednosti in pomanjkljivosti, tako da smo se nekajkrat preselili. Nisva srečali vseh izdelovalk. Pustile so svoja ročna dela v skrbi HASA urednic, da jih zabeležimo, zmerimo in posnamemo. Avstralija je pač dežela velikih razdalj in smo navajeni na nekako posredovano prisotnost na daljavo.

V tem slučaju prisotnost izdelkov samih, kar pa je bilo najbolj pomembno in se izdelovalkam zahvaljujemo za trud. Kaj nama je od vsega bogastva ročnih del najbolj stalo v spominu? Verjetno prva avba, ki jo je izdelala v letu 1975 Martha Magajna za uporabo dramske skupine. Prav tako velik prt vezen s križci v več dolgih progah. Zanj je porabila Stana Lovkovič kar tri tisoč metrov niti. Vsega mnogo lepega in zanimivega, kar sva si ogledali, ne bom opisovala na tem mestu. Bil je izredno ploden in uspešen podvig, za katerega uspeh se moramo predvsem zahvaliti HASA NSW. S pripravo in pomočjo treh urednic - Marthe, Mihelce in Marije - smo v dveh dneh zabeležili za Arhiv izseljenskih ročnih del izdelke 15 izdelovalk in izdelovalcev ter posneli 64 izdelkov. Bil je deloven obisk, ker poleg ogleda mesta ob prevozi in obiskov verskega središča ter Slovenskega društva Sydney nisva videli kaj dosti. Odnegli sva pa mnogo lepih vtisov in vpogled v življenje sydneyjskih Slovencev. Lep spomin je pustila proslava, kjer so dobili formalna priznanja vsi, ki so prispevali dolga leta h kulturnemu in družabnemu življenju skupnosti.

V torek, 23. junija, lepega sončnega dne, naju je pot vodila naprej. V Brisbanu naju je pričakal nasmejan Mirko Cuderman, ki bi nama rad pokazal še nekaj okolice, pa so nas že pričakovali z ročnimi deli v klubu Planinka. Prihod je pri vratih snemal Vlado Langeršek in stopili sva v prijetno prostorno dvorano, kjer naju je pričakovala skupina sorojakov ter mize, na katerih so se kopičila raznovrstna ročna dela, od gobelinov, prtov in prtičev, kljekljanega in vezenin, lesenih in kovinskih izdelkov ter čudovitih porcelanastih figur.

Za razgovore, ki smo si jih vsi želeli, pravzaprav ni bilo časa. Nekateri izdelovalci so imeli dolgo pot domov in se jim je mudilo. Vprašanje je bilo, kdo bo prej na vrsti. Tu se je že pokazala težava za prihodnja takšna srečanja. Nekateri so imeli ogromno število izdelkov, drugi nekoliko manj. Nekateri so lahko počakali, za druge je bilo težje.

V glavnem smo uspeli zabeležiti in posneti vse prineseno. Bilo je 26 izdelovalk in izdelovalcev ter približno 144 posnetkov. Bogata zbirka, ki smo jo uspeli zabeležiti predvsem z neprecenljivo pomočjo gospe Milene Langeršek.

Najlepše presenečenje je bila nepopisna zbirka unikatnih velikonočnih pirhov gospe Milene. Potem pa nekaj sto let starih izdelkov iz babičine bale, ki jo je vnukinja prinesla s seboj v izseljenstvo. Lepo je bilo v Brisbanu, kjer smo spoznali nekaj prisrčnih, dobrih sorojakov. Prenočišče nama je prijazno ponudila članica kluba Sofija Durič, ki je tudi poskrbela za okusne obede v klubu. S prijatelji in sodelavci v klubu Planinka imamo sedaj dober kontakt, z izmenjavo fotografij in dodatnih podatkov. Kaj vse omogoči medmrežna komunikacija! Zgleda, da se bodo sedaj tudi ojunčili,

da nas obiščejo v Melbourne. Lepo presenečenje je bilo tudi, ko je povedal predsednik društva Karlo Knap, da je nekdaj živel v St. Albansu in poznal moje starše.

Glede terenskega potovanja sem bila že v stiku z višjo kustodinjo SEM-a, gospo Dašo Koprivec, in je nad izidom navdušena. Preden ji pa ta najnovejši dodatek k Arhivom slovenskih izseljenskih ročnih del Avstralije pošljem, me še čaka delo, da vse spravim in uredim.

Ob koncu bi pa pozvala vse sorojake, ki živijo kjerkoli po Avstraliji in ustvarjajo

ročna dela, posebno po slovenski tradiciji, da se nam javite. Tudi vaši izdelki so dragoceni del slovenske dediščine na peti celini. Če so izredni ali izredno lepi še toliko bolj. To je nekaj, kar lahko storite za naslednje rodove v Avstraliji in v Sloveniji. Če je zabeleženo in posneto, bo v trajen spomin Slovencev. Če želite podariti kak izdelek, bomo tudi to posredovali.

Aleksandra (Saša) Čeferin - predsednica, Viktorijski inštitut za slovenistiko

Za kontakt: Institute for Slovenian Studies of Victoria Inc.

naslov: 43 Stockdale Avenue, North Clayton, Victoria, 3168, Australia

telefon: +61 3 9544 0595 / e-pošta: issv@thezaurus.com

NOVICE IZ NEWCASTLA

piše Maria Grosman

V Newcastleu smo imeli slovensko mašo kot običajno, peto nedeljo v mesecu, in sicer 31. maja 2009.

Ker je bil pater Darko odsoten, nas je prišel tokrat prvič obiskat gospod Edi Sedevčič, ki je dobro poznan v verskem središču v Merrylandsu, saj večkrat priskoči na pomoč p. Darku in p. Valerijanu. Gospod Sedevčič živi na Central Coast, kar je na pol poti med Sydneyem in Newcastleom. Bili smo zelo veseli njegovega prihoda in možnosti, da smo se malo bližje spoznali. Upamo, da se bomo še večkrat srečali **(fotografija desno).**

Mesec junij je bil kar natrpan s proslavami slovenskega državnega praznika in s pripravami za podelitev priznanj zaslužnim slovenskim rojakom, kar organizira Klub Triglav Panthers sedaj že osmo leto in kar postaja vedno bolj popularno in razširjeno. V Newcastleu smo izbrali gospo Slavico Hozjan kot prostovoljno delavko društva »Tivoli« za leto 2008. Odkar je prišla v Avstralijo leta 1957, je vedno sodelovala pri društvu in tudi pri slovenskih mašah, ko se po maši zberemo v sosednji dvorani na čajanko in klepet. V nedeljo, 21. junija 2009, na dan praznovanja slovenske državnosti in podelitvi priznanj, smo v Newcastleu najeli majhen avtobus in dober šofer Emil Grosman je poskrbel, da

Udeleženci iz Newcastlea na 18. praznovanju državnosti Republike Slovenije in na podelitvi priznanj zaslužnim Slovincem, 21. junija 2009 v Klubu Triglav Panthers. Sedijo: Jožefa Crnagoj, Ivan in Slavica Hozjan (prostovoljna delavka leta 2008 - Tivoli Newcastle), Emil in Marija Grosman. Stojijo: Helen Maurič, Marta Kodela, Albina Maurič, Cilka Prinčič, Paul in Cirila Smith, Matilda Visintin ter Johan in Milka Mauko (Ingleburn).

so se lahko udeležili tudi tisti, ki nimajo svojega prevoza ali pa ne morejo več sami voziti. Prireditev pri klubu Triglav Panthers je bila odlična, gospa Hozjan pa zelo ponosna na priznanje.

Vsi se ji iskreno zahvaljujemo za njeno delo in sodelovanje med slovensko skupnostjo in ji iskreno čestitamo.

Naslednje praznovanje slovenske samostojnosti smo se udeležili tudi pri Slovenskem društvu Sydney, kjer so nas presenetili z zanimivim kulturnim programom in odličnimi melodijami »Veselih Gorenjcev«.

23. junija smo se na povabilo častnega generalnega konzula RS za NSW g. Alfreda Brežnika udeležili praznovanja slovenskega državnega praznika v parlamentu NSW, kjer smo v prijetnem vzdušju v družbi predstavnikov vlade, konzularnih predstavnikov, uglednih posameznikov in predstavnikov slovenskih organizacij ponosno dvignili kozarce in nazdravili v čast naši polnoletni domovini Sloveniji.

Žižkovi in Brežnikovi v parlamentu.

V nedeljo, 12. julija 2009, je slavila svoj 70. rojstni dan naša dobra prijateljica, sodelavka in velika pomoč in opora v slovenski skupnosti v NSW in še posebno v Newcastleu in Sydneyu, **MARIJA GROSMA**.

Da bi še dolgo zdrava in zadovoljna praznovala v krogu družine in prijateljev ji želijo vsi sodelavci in prijatelji, posebno pa še kolegice in kolegi iz HASA NSW in iz Odbora za Slovenian of the Year Awards pri Klubu Triglav Panthers. Bog Te živi Marija!

Martha Magajna

Zvesti sodelavki Misli čestitamo tudi iz uredništva!

35. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT v organizaciji slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji bo v soboto, 3. oktobra 2009, ob 4. uri popoldne v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, 100 Asher Road (prej 310 Goldsworthy Road) Lovely Banks VIC 3215. Geslo koncerta so Cankarjeve besede: En sam utrip srca: Mati, domovina, Bog. Prijavnice so že na razpolago v vseh naših verskih in kulturnih središčih. **Opogumite katerega od svojih otrok ali vnukov/vnukinj za nastop na koncertu.**

Na prodaj so že tudi srečke; vsaka stane \$2.00. DOBITKI SO: prva nagrada: \$300; druga nagrada: \$200; tretja nagrada: \$100 in deset nagrad - vsaka \$50. Srečke lahko kupite pri vseh naših središčih pa tudi pri nekaterih slovenskih društvih v Melbourne, Sydneyu in seveda v Geelongu. Hvala Tilki Lenko, ki je srečke pripravila in razposlala ter vodi evidenco. Žrebanje bo na dan koncerta v Geelongu. Srečne dobitnike bomo obvestili po telefonu, če ne bodo prisotni na koncertu.

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

»Človek obrača, Bog obrne.«

Lep slovenski pregovor nas spomni ne samo na modrost starih ali na pomenljivo resnico o našem življenju, ampak še bolj na to, da se ne bi opirali zgolj na lastne načrte ali moči ali se celo zadelali z njimi in z delom, ki ga opravljamo, ampak imeli vedno v sebi prostor za Boga, drug za drugega in zase. Ni dovolj, če prisegamo »na tempo življenja« kot pijanec na plot, temveč je vedno pomembno, da iščemo bistvo stvari in pogledamo, kdo je najprej potreben ali kaj bo najprej na vrsti v našem življenju in tisto potem napravimo. **»Časi so takšni, kakršni smo ljudje!«** (sv. Avguštin)

Dogajanje v maju in juniju ste bolj popisali drugi rojaki, Bog vam povrni. Predstojnik našega občestva in misijona sem namreč po dveh letih obiskal našo Slovenijo, stare in nove znance, predvsem pa šel voščit očetu za okrogli življenjski jubilej – 70-letnico in preživel dneve oddiha, ki so bili. Največ sem bival v Trziču in pomagal v domači župniji, pa tudi v drugih župnijah, kjer so prosili. Ob očetovem jubileju se nas je na pikniku v Sebenjah zbralo 20 sorodnikov in prijateljev v lepem majskem popoldnevu. Naslednji teden smo se zbrali pri sv. maši v Trziču ob mamini obletnici. (Mami je Bog poklical k sebi pred 15 leti). S svakom sva preživela dva dni v Čezsoči in obiskala Drežničane, ki so bili v Avstraliji na obisku pred dvema leti. Sošolci duhovniki smo se srečali v Gorici pri Slivnici, prenočili in šli naslednji dan v Olimje. Na Brezjah sem somaševal ob zlati maši bivšega apostolskega nuncija v Sloveniji nadškofa msgr. Edmonda Farhata. Bratje frančiškani smo se srečali na Brezjah, na dnevu province v Nazarjah, na duhovnih obnovah, ki

sem jih vodil v mesecu juniju, na duhovnih vajah ter ob priložnostnih obiskih. Zadnji teden sem se udeležil duhovnih vaj v Nazarjah, v soboto pred odhodom pa sem maševal na Sv. Višarjah ob 15. obletnici duhovništva in polnoštevilni udeležbi

Pri patru Filipu v Novi Štifi.

ljudstva. Z župnikom iz Črne na Koroškem, g. Tonetom Vriskom, ki je bil že dvakrat pri nas v Avstraliji, sva obiskala njegove tri župnije, ki so zelo oddaljene v hribih. Kljub temu je lepih osem tednov minilo prehitro in še vedno je nekaj načrtov in obiskov sorodnikov in znancev ostalo za boljše čase. Zgodilo se je tudi, da se nekateri znanci iz Avstralije nismo mogli srečati, ker sem bil čisto na drugem koncu. Zato bo več sreče prihodnjič. Kdor čaka, dočaka, mar ne? Bogu hvala, da je življenje in delo v našem občestvu teklo v redu in Bog povrni p. Valerijanu za vse vodstvo in vso skrb, in vam, rojaki, za molitve in pomoč.

OBNOVA ZVONIKOV

Naša bela zvonika cerkve sv. Rafaela sta po skoraj dveh desetletjih spet klicala po obnovi. Leta 1990 sta bila prekrita z bakreno streho in prebarvana. Kovinska kvadratna bloka, v katerih visijo zvonovi, je načela rja, pod kapama zvonika pa se je barva že luščila. Vlažno vreme je samo še pripomoglo k temu. Po daljšem iskanju in prizadevanju smo dobili ponudbe in izbrali podjetje »Colour Sun« iz Northmeada. Delavci podjetja so od 22. do 26.6.2009 očistili in prebarvali oba zvonika, da sta spet zasijala v svoji lepoti. Bog povrni našim dobrotnikom, dobrodošli ste pa tudi novi.

35. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT: »EN SAM UTRIP SRCA: MATI, DOMOVINA, BOG«.

Še trije meseci nas ločijo do 35. slovenskega mladinskega koncerta, ki bo letos v Geelongu, VIC. Prosimo vas, da se prijavite čimprej, tako tisti, ki boste nastopali, kot tudi drugi udeleženci, da bomo lahko organizirali prevoz in namestitve.

Predvidoma bomo potovali z avtobusom od petka, 2., do ponedeljka, 5.10.2009 (Labour Day). Podrobnosti sledijo. Vabimo vas, da z nakupom srečk ali s prostovoljnimi darovi podprete naš letošnji slovenski koncert, organizacijo in postrežbo. Bog vam povrni!

p. Darko in p. Valerijan

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA JE PRIPRAVILA KOSILO ZA OSTARELE IN BOLEHNE ZA MATERINSKI DAN.

Molitvena skupina v Merrylandsu priredi večkrat na leto okusno kosilo za ostarele in bolehne po sveti maši v četrtek in to običajno predbožično, predvelikonočno kosilo, pa tudi za materinski in očetovski dan. Tudi letos se je po materinskem dnevu zbralo lepo število Slovencev pri dopoldanski sveti maši in molitvah, kuharice molitvene skupine pa so jim pripravile prijetno srečanje v dvorani verskega središča.

Pričakovali bi, da bi z leti prihajalo več ljudi na ta srečanja, saj se vsi staramo in za mnoge je to edina priložnost, da se srečajo s starimi prijatelji za pogovor in zbiranje novic, vendar mnogi nočejo priti, pravijo: »To je bolj za stare, to ni zame!« In ko kaj takega slišiš iz ust človeka pri 75 ali več letih, ne veš ali bi se smejal ali bi ti šlo na jok. Članice molitvene skupine vložijo veliko dela, truda in časa, da bi napravile veselje ljudem, ki iz takih ali drugačnih razlogov malo zahajajo v družbo, še vedno pa radi pridejo v cerkev in škoda je, da več ljudi ne pride na taka srečanja. Veliko starejših ljudi ne vozi več avta in nimajo prevoza in če kdo ve za take primere, bi bilo zelo

Kuharice molitvene skupine.

Jože in Rozi Pliberšk s p. Valerijanom in 92-letno Kristino Bratuša.

krščansko delo, če bi takim ljudem ponudili prevoz in jim omogočili, da se srečajo s starimi znanci in prijatelji, saj marsikdo nerad vpraša za uslugo. Tako na primer vsa čast Rozi in Jožetu Pliberšek, ki vedno napravita kar velik ovinek, da pripeljeta na tako srečanje 92-letno Kristino Bratuša iz Liverpoola, ki brez njiju prav gotovo nikoli ne bi prišla v slovensko skupnost.

Naslednje tako srečanje bo za očetovski dan, kak teden prej ali pozneje, prav gotovo boste obveščeni po radiu in v nedeljskih oznanilih. Lepo bi bilo, če bi vas prihodnjič videli v čim večjem številu.

Martha Magajna

NAPOVEDNI KOLEDAR MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Na praznik Marijinega vnebovzeta, v soboto, 15.8., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

PRIPRAVA NA ZLATO MAŠO patra FILIPA RUPNIKA

V nedeljo, 19.7.2009., po sv. maši bo sestanek delovnih skupin in pastoralnega sveta za pripravo zlate maše p. Filipa Rupnika, ki je nekoč deloval med nami. Vabljeni tudi drugi rojaki k sodelovanju in predlogom. Ker so nekateri člani delovnih skupin in zvesti sodelavci na oddihu, bo okrepljena pomoč dobrodošla. Pater Filip in spremljevalca, njegova sorodnika, bodo odpotovali iz Slovenije v ponedeljek po velikem šmarnu, 17.8.2009 zvečer, in prileteli v Sydney v sredo, 19.8., ob 8.00 zjutraj iz Pekinga. Lepo povabljeni, da jih sprejememo v čim večjem številu. Dobrodošle ste narodne noše. Zimski dnevi in dolgi večeri, ko smo bolj doma kot sicer, naj bodo obenem priložnost, da pregledamo, očistimo, morda kaj popravimo ali dopolnimo noše, ali pa uredimo kaj drugega, kar smo že dolgo odlašali.

V nedeljo, 23.8.2009, ob 9.30 dopoldne bo slovesna zlata maša p. FILIPA RUPNIKA pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Tudi k temu velikemu slavju vabljeni rojaki vseh generacij! Dobrodošle narodne noše. Po sv. maši bo skupno kosilo v dvorani.

Družinska sv. maša v avgustu bo naslednjo nedeljo, 30.8. V septembru pa redno četrto nedeljo v mesecu, ko bo žegnanje in slovesnost prvega

sv. obhajila. Enega prvoobhajanca smo letos že imeli, trije se pa pripravljajo sedaj. Zakonske jubileje bomo praznovali drugo nedeljo v oktobru, če ne bo določeno drugače.

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 12. in 26.7., 9. in 23.8., 13. in 27.9.2009.

V nedeljo, 23.8.2009, ob 5.00 popoldne bo ponovitev zlate maše p. Filipa Rupnika.

Zadnjo nedeljo v avgustu, 30.8., bo maša narodov v škofiji Wollongong.

CANBERRA – GARRAN, ACT

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 19.7., 16.8., 20.9. – Prav tako bo sv. maša v nedeljo, 27.9., ob obisku p. Filipa, ob 6.00 zvečer. Vabljeni rojaki v čim večjem številu.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega: 30.8., 29.11. in na nedeljo sv. Družine, 27.12.2009.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Božja služba bo spet v soboto, 5.9.2009, ob 4.00 popoldne v Klubu Lipa in v nedeljo, 6.9.2009 ob 10.30 dopoldne na Planinki. Obiskal vas bo zlatomašnik p. Filip Rupnik.

Naslednja Božja služba bo 14. in 15.11.2009, ko bodo na Planinki tudi molitve za rajne pri kapelici Marije Pomagaj.

PERTH – OSBORNE PARK, WA

Sv. maša v slovenskem jeziku bo cerkvi sv. Kierana v nedeljo, 13.9.2009, ob 2.00 popoldne, ko bo obiskal rojake zlatomašnik p. Filip Rupnik. Pastoralni obisk rojakov, ki smo ga napovedali v avgustu, zato odpade. Rojaki, obvestite se med seboj in povabite drug drugega!

KRSTA:

AVADANICABOŠNJAK, Greystanes, NSW, rojena 30.1.2009. Oče Steven Bošnjak, mati Danica, rojena Matuš. Botra sta Dario Bošnjak in Suzana Matuš. Merrylands – Sv. Rafael, 23.5.2009.

CALLAN JAKE KOCIPER, rojen 8.9.2008. Oče Robert Kociper, mati Paula Elena, rojena Buenaventura. Botra sta Deni in Elizabeth Čolig. Merrylands – Sv. Rafael, 7.6.2009.

NAŠI POKOJNI

FRIDA OMERZEL, rojena EDELBRUNNER, je umrla v ponedeljek, 1.6.2009, v domu starejših v Villawoodu. Rodila se je 1.8.1943 pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. V Avstralijo je prišla 15.5.1963. Še isto leto, 25.5.1963, se je v Paddingtonu poročila z Antonom Omerzelom, ki je doma iz Radelj ob Dravi. Poročil ju p. Odilo Hajnšek. Frida je bila dolga leta zaposlena na železniški postaji v Granvillu. Poleg moža Antona zapušča hčerko Kristino in sina Sandija in 5 vnukov, v domovini pa 3 sestre in enega brata. Pogrebno sv. mašo so obhajali v petek, 5.6.2009, v kapeli Matere usmiljenja v Rookwoodu, nato je bila pokopnica upepeljena.

FRANČIŠKA ŽIVOJINOVIĆ, rojena GOLOBIČ, je umrla 26.6.2009 v Liverpoolu. Luč sveta je zagledala v Brežicah 30.8.1947 staršema Antonu in Frančiški, rojeni Srovin. Poročena je bila z Branivojem Živojinovićem. Poleg njega zapušča sina Darka in hčer Danijelo, ki živita v Srbiji, v Avstraliji sestro Kristino Covic in brata Tončka, ki živi že nekaj časa v domu počitka v Fairfieldu, v Sloveniji pa sestro Karolino, poročeno Čuk, in enega vnuka. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu v ponedeljek, 6.7.2009. Pokopana

je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

SABINA VUČKO, rojena STOJKO, je umrla v ponedeljek, 6.7.2009, v domu počitka v South Nowra. Rodila se je 25.10.1920 v Razkrižju pri Ljutomeru, kot najmlajša od sedmih otrok. Leta 1936 sta se poročila s Konradom Vučkom, krojaškim mojstrom iz Srednje Bistrice pri Črenšovcih. Rodili so se jima trije otroci. Hči Ivanka je odšla leta 1960 v Avstralijo. Nekaj let za njo je prišel oče Konrad in nato mama Sabina in vsa družina. Zapušča hčer Ivanko, sinova Konrada in Stanka z družinami, vnuke Editro, Ernesta, Alison, Alana, Konrada, Andrewa in Karino ter 5 pravnukov. Pater Valerijan jo je obiskal v domu počitka in ji podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 10.7.2009 v cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Pokopana je na pokopališču Lakeside – Kanahooka polega svojega moža Konrada, ki je umrl pred dvema leti.

p. Darko in p. Valerijan

N. B. Ker p. Darko v juliju zaradi operacije p. Janeza nadomešča v Adelaidi, smo morali kmalu skleniti redakcijo. Rojaki boste o morebitnih spremembah v programu pravočasno obveščeni. Hvala za razumevanje!

KONZULARNE URE VELEPOSŁANIŠTVA RS IZ CANBERRE

AVGUST 2009:

S Y D N E Y: v petek, 21. avgusta 2009, od 14.00 do 17.00 ure pri verskem in kulturnem središču sv. Rafaela; Merrylands.

M E L B O U R N E: v ponedeljek, 24. avgusta 2009, od 13.00 do 17.00 ure pri verskem in kulturnem središču sv. Cirila in Metoda v Kew.

SEPTEMBER 2009:

A D E L A I D E: v nedeljo, 6. septembra 2009, od 11.30 do 13.00 ure pri verskem in kulturnem središču Sv. Družine (Holy Family Slovenian Mission), 51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007 in v nedeljo, 6. septembra 2009, od 14.00 do 16.00 ure v Slovenskem klubu Adelaide (Slovenian Club Adelaide Inc.), 11 LaSalle Street, Dudley Park SA 5008.

OKTOBER 2009:

S Y D N E Y: v petek, 2. oktobra 2009, od 14.00 do 17.00 ure pri verskem in kulturnem središču sv. Rafaela (St. Raphaels Slovenian Mission); Merrylands.

M E L B O U R N E: v ponedeljek, 5. oktobra 2009, od 13.00 do 17.00 ure pri verskem in kulturnem središču sv. Cirila in Metoda v Kew.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov vca@gov.si oziroma si ogledate spletno stran veleposlaništva <http://canberra.veleposlanistvo.si/>.

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah so brezplačne.

Z morebitnimi spremembami oziroma dopolnitvami napovedanih konzularnih ur vas bomo pravočasno seznanili ter jih objavili na spletni strani veleposlaništva.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

piše Martha Magajna

»SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2009«

Kakor vsako leto zadnjih osem let so bila tudi letos za praznik državnosti Republike Slovenije v Klubu Triglav Panthers podeljena priznanja najzaslužnejšim Slovincem z vseh strani NSW. Predlogi za priznanja so prišli iz vseh različnih slovenskih organizacij v Sydneyu, Wollongongu in Newcastleu, pričakujemo pa, da se bodo v bodoče tej akciji pridružili tudi Slovenci iz ACT.

V nedeljo, 21. junija 2009, smo se zbrali Slovenci in prijatelji z vseh strani NSW, da bi proslavili praznik naše stare domovine in hkrati dali priznanje zaslužnim Slovincem v naši skupnosti. Prisotni so bili: začasni odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije g. Gregor Kozovinc, častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik, Barry Walsh – Panthers Group Chairman, predsedniki vseh slovenskih organizacij iz NSW in drugi pomembni delavci v slovenski skupnosti, med katerimi je bilo večje število Slovencev, ki so za svoje delo že dobili priznanja v preteklih letih. V posebno veselje nam je bil obisk dveh zastopnic slovenske skupnosti iz Melbourn - prof. Alexandra Čeferin in Meta Lenarčič sta se mudili v Sydneyu z nalogo, da bi zapisali in poslikali za arhiv ročna dela in domačo umetnost Slovencev v NSW in sta izrabili sta priložnost, da ste se udeležili te izredne prireditve, ki ima velik pomen za slovensko skupnost v NSW. Navzoče

je pozdravil predsednik Klubskega odbora, Peter Krobe. Po pozdravnih govorih uglednih gostov je vodstvo programa in predstavitev nagrajencev prevzel predsednik pripravljalnega odbora Branko Fabjančič, ki je skupaj s Perino Keen na kratko predstavil posamezne nagrajence. Pripravljalni odbor, ki je zbiral predloge za priznanja, je sestavljen iz zastopnikov vseh organizacij, tako, da je izbira zelo nepristranska. Priznanja so podeljena običajno za preteklo leto, v tem primeru za delo v letu 2008, v nekaterih primerih pa tudi za življenjsko delo. Letošnja priznanja so bila posvečena spominu na požrtvovalno delavko za slovensko skupnost v Avstraliji za ohranjanje slovenske kulture in jezika, pokojno Marizo Ličan, slovensko učiteljico in radijsko delavko. Spominski video o Marizi je lepo pripravil Florjan Auser iz Slovenia Media House.

Program so s svojim nastopom polepšale pevke pevskega zbora »Južne zvezde«, ki so poleg slovenske in avstralske himne zapele še dve domovinski pesmi. Presenečenje dneva pa je bil še nastop male balerine Imogen Ovijach, ene od nagrajenk dneva, ki je s svojim nastopom očarala občinstvo. Za ples in zabavo je po končanem uradnem delu igral ansambel »The Masters«, katerega vodja Vlado Kunstelj je bil prav tako eden od nagrajencev leta.

Nagrajenci leta 2009.

Spredaj: Andrejka Andrejaš, Imogen Ovijach, Sofija Šajn, Ladislava Hozjan.

Zadaj: Olga Lah, Erika Žižek, Vlado Kunstelj, Skye Kunstelj, Veronika Konda, Danilo Šajn in Franc Tehovnik.

PRIZNANJA ZA NAJZASLUŽNEJŠE SLOVENCE ZA LETO 2008 SO PREJELI:

Učenec leta do letnika 6:

IMOGEN OVIJACH

Visokošolec leta do letnika 12:

VERONIKA KONDA

Študent leta (univerze ali dodatne

izobrazbe): SKYE KUNSTELJ

Prostovoljna delavka leta za Versko

in kulturno središče Merrylands:

ANDREJKA ANDREJAŠ

Prostovoljna delavka leta za SDS:

ERIKA ŽIŽEK

Prostovoljni delavec leta za Planico

Wollongong: FRANC TEHOVNIK

Prostovoljna delavka leta za Tivoli Newcastle:

LADISLAVA HOZJAN

Prostovoljna delavka leta za HASA NSW:

OLGA LAH

Avstralsko-slovenski dosežek v umetnosti in

glasbi: VLADO KUNSTELJ

Priznanje za življenjsko prostovoljno delo za Klub

Triglav: SOFIJA IN DANILO ŠAJN

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

MAJA IN JUNIJA

Odbor Kluba Triglav Panthers vsako leto podeli finančno podporo za splošne slovenske aktivnosti v NSW, ki delujejo za celotno slovensko skupnost. Tako je Slomškova šola Merrylands letos že sprejela od Kluba Triglav Panthers ček v višini \$4000 za letošnje leto, na proslavi dneva državnosti RS pa je generalni manager kluba

**Andrew Gardner in odbor HASA NSW:
Mihelca Šušteršič, Martha Magajna in Maria Grosman.**

Triglav Panthers Andrew Gardner predal odboru HASA NSW slovenskih arhivov ček za \$2500 kot podporo za slovensko arhivsko dejavnost za letošnje leto. V imenu odbora HASA NSW se mu je toplo zahvalila predsednica HASA NSW Martha Magajna.

MED BALINARJI TRIGLAVA OB DNEVU DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE 2009

V zadnjem mesecu se je število tekmovalcev na balinišćih Triglava precej zmanjšalo, predvsem zato, ker je veliko število slovenskih družin na počitnicah v domovini. Drugi razlog pa je, da se naši ljudje starajo in v zimskem času jih veliko trpi za napadi revmatizma in prehladov.

Osemnajsto obletnico neodvisnosti Republike Slovenije smo proslavili tudi z balinarskim tekmovanjem za prehodni pokal slovenske neodvisnosti. V tekmovanju so sodelovali tekmovalci in tekmovalke iz klubov Planica Wollongong, Slovenskega društva Sydney in domaćih tekmovalcev kluba Triglav Panthers.

**Pripravljalni odbor: Cilka
Prinćić Tivoli Newcastle, Zora
Johnson SDS, Ivan Rudolf
Planica Wollongong, Martha
Magajna HASA NSW, Branko
Fabjanćić Triglav Panthers,
Perina Keen Igralska družina
Merrylands, Maria Grosman
Tivoli Newcastle in HASA NSW,
Peter Kroke Triglav Panthers.**

Ob dobri udeležbi - 36 tekmovalcev - je prvo mesto zavzela skupina Bruna Kesmič in Jože Železnik (oba Planica Wollongong) in Tone Uršič (Triglav) **fotografija desno**.

Drugo mesto so si priborili tekmovalci Maria Krančič in Emil Hrvatin (oba Triglav) in Stane Tomšič (SDS). Tretje mesto so dobili: Jessica Kukovec in Lojze Magajna (oba Triglav) in Franc Vrtel (SDS). Četrto mesto je dosegla skupina Ančka Erzetič in Miro Smrdel (oba SDS) in Zdravko Valenčič (Triglav).

Čestitamo vsem zmagovalcem in vidimo se ponovno decembra, ko bomo spet tekmovali za Cankarjev pokal.

IZLETI IN POTOVANJA

Majski izlet nas je popeljal na obisk na farmo Belgenny, domačijo družine Macarthur z zgodovino prepojenim posestvom prvih evropskih naseljencev, po katerih nosi ime cela pokrajina. Ogledali smo si zgodovinsko zaščitene stavbe, kjer je bilo še dobro vidno, kakšno je bilo življenje v tistih zgodnjih dneh, v času konjskih vpreg in trdega dela, kaznjencev in gopode, prvih nasadov evropskih kultur in starodavnih grobov nekdanih gospodarjev. V skladu z okoljem so nas postregli s tradicionalnim »tea and scones« zajtrkom, ki mu je sledilo kosilo s kitajskim banquetom v Camden klubu in pokušnjo vin v bližnji vinarni. Izlet v mesecu juniju je bil zelo drugačen. Namenili smo se na križarjenje po sydneyskem pristaniškem zalivu in se na poti v Darling Harbour ustavili v idiličnem Sydney Olympic parku za jutranje okrepčilo.

Iz avtobusa pred farmo Belgenny.

V Darling Harbour pristanišču smo se zbrali pri ladji Rhythmboat, ki nas je čakala prav na mestu, kjer so na »Welcome Wall« zapisana imena množice priseljencev, ki so jih prinesle ladje čez morja in mnogi med nami so našli med tisoči imeni tudi svoje ime.

Ladja Rhythmboat je last slovenskega rojaka Allana Berkopca in za zelo zmerno ceno smo uživali v preko triurni vožnji po morju z »buffet« kosilom, ki je bilo z ozirom na lastnika Slovenca natančno po našem okusu. Po kosilu pa smo uživali v nastopu »Salsa Explosion« z eksotičnimi plesalkami in plesalci, ki so kmalu vzpodbudili tudi publiko, da so preizkusili svoje

V Olympic Parku.

Lastnik ladje Allan Berkopce in Martha Magajna.

sposobnosti v živahnem plesu. Kako prijeten način preživeti sobotno popoldne! Posebno dobra stran je, da ni potrebno, da mora biti nekdo član avtobusne skupine, križarjenje po morju s kosilom v soboto popoldne je na rednem programu Rhythm Boat Cruises in se ga udeleži vsak posameznik sam ali z družino in prijatelji, le prijaviti se mora prej Allanu. V mesecu juliju pojdemo na izlet na južno obalo, kjer si bomo ogledali živalski vrt Symbio in se za kosilo ustavili v nemškem klubu Germania Club v Kembla Ranges.

Toni Šuštar in Lojze Magajna.

SLAVLJENCI V KLUBU TRIGLAV PANTHERS

Konec meseca maja smo na balinišćih praznovali rojstne dneve Toneta Šuštarja in Lojzeta Magajna. Tone Šuštar je še eden od rojakov, ki odhaja za nekaj časa v Slovenijo, na žalost zaradi bolezni v družini in vsi prijatelji mu želimo, da se bo srečno izteklo.

V mesecu juniju pa so praznovali Karlo Lenarčič ter Stana in Ciril Vatovec, ki oba prihajata podpirat triglavske balinarje vso dolgo pot iz Wollongonga. Hvala lepa in čestitke vsem! Enako tudi Cvetki Berginc in Sofiji Šajn, ki sta slavili konec junija in v začetku julija.

SLAVILI SMO DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE V PARLAMENTU NSW

Častni generalni konzul Republike Slovenije g. Alfred Brežnik s soprogo Jeleno vsako leto priredi proslavo dneva državnosti Republike Slovenije, na katero povabi velik del konzularnega zbora in vidne predstavnike slovenske skupnosti v NSW. Tudi letos se je zbralo lepo število gostov in prijateljev, da so skupno proslavili polnoletnost mlade Republike Slovenije.

Stephanie in Olga na proslavi.

Okrepčilo pred parlamentom.

**Pater Valerijan Jenko
s Fredijem in Jeleno Brežnik.**

Zastopniki Kluba Triglav Panthers s Stephanie Sauvage (Beyond Slovenia) in Gregorjem Kozovincem (Veleposlaništvo RS).

p. Ciril A. Božič, OFM
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

TELOVSKO PROCESIJO smo obhajali zelo slovesno v čudovitem sončnem zimskem dopoldnevu nedelje, 7. junija 2009. Pa naj o tem spregovorijo fotografije. Iskrena zahvala vsem slovenskim društvom iz Melbournu ter društvu Ivan Cankar iz Geelonga za sodelovanje.

DAN DRŽAVNOSTI smo praznovali v nedeljo, 28. junija 2009. Po sveti maši smo ob petju himen dvignili avstralsko, slovensko in evropsko zastavo.

Med nami je bil prof. dr. Drago Ocvirk CM iz Ljubljane, ki je šel zopet za en semester predavat teologijo v bogoslovje na Salomonovih otokih. Pri nas v Melbournu smo ga opremili z novo teološko literaturo, ki jo bo tam uporabljal. Profesor Ocvirk je bil naš slavnostni govornik na praznovanju. V teh Mislih objavljamo njegovo razmišljanje, ki ga je nekaj uporabil v svojem nagovoru. Stojan in Vera Brne sta poskrbela za praznično mizo v dvorani, kot to s posebno ljubeznijo delata že nekaj let. Od praznične mize smo darovali \$1000 za misijone na Salomonih.

V nedeljo, 28. junija, smo ob 6. uri zvečer darovali sveto mašo v MORWELLU. S polnim kombijem doma matere Romane smo potovali tja. Tudi tam sva somaševala z g. Dragom Ocvirkom. **V MORWELLU bo sv. maša zopet 27. septembra in 27. decembra 2009, ob 6. uri zvečer.**

ŽEGNANJE v čast zavetnikoma naše cerkve - svetima bratoma Cirilu in Metodu smo praznovali prvo nedeljo v juliju, na sam praznik, 5. julija. Slovesno sveto mašo je ob 10. uri dopoldne daroval prof. Drago Ocvirk ob somaševanju patra Cirila. Med sveto mašo je prejela sv. krst Rebecca Hvalica, dan prej pa Olivia Katherine Lawrence (Rob). Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

Po sveti maši je bilo praznično v dvorani. Hvala gospodinjam za dobrote in članicam Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič za postrežbo. **Za resnično in veliko veselje so poskrbeli naši nekdanji in sedanji muzikantje** – možje, ki so kot fantje igrali skupaj pred desetletji, mnogi tudi vadili v Baragovem domu; pa tudi fantje in možje, ki še sedaj pogosto nastopajo na raznih prireditvah v slovenski skupnosti pa tudi pri drugih narodih. Res iskrena zahvala vsem nastopajočim – ogledali si jih bomo na fotografijah ter zahvala predsedniku Slovenskega društva St. Albans in glasbeniku Branku Kojcu, ki je sestavil in povezoval program. Nobenemu se ni mudilo domov. Naredili ste nam zares neizmerno lepo popoldne. Že je bila rojena ideja, da bi imeli nekaj podobnega vsako leto. Ob tem našem skupnem prazniku naših zavetnikov, slovanskih blagovestnikov svetemu Cirilu in Metodu, se pater Ciril kot sedanji voditelj

slovenskega misijona iskreno zahvaljuje vsem, ki s požrtvovalno ljubeznijo skrbite in delate za ta naš skupni blagor, ki je lahko v ponos celotni slovenski skupnosti, ne samo vernim.

Slej ko prej vsak Slovenec, ki živi v Viktoriji, tako ali drugače najde pot do Baragovega doma: Ali potrebuje kakšno informacijo in je potreben vsaj telefonski klic; ali pride na pogreb prijatelja ali sorodnika; ali mu je potrebna kakšna usluga in pomoč pri zapletenem urejanju zapuščinskih zadev in pokojnine v domovini; mlajši prihajajo predvsem zaradi poceni bivanja v hostelu in izčrpnih informacij ob prihodu v novo deželo; ali pa je potrebno priti v prostore Baragovega doma vsaj zaradi urejanja konzularnih zadev. Da je vsem omenjenim mogoče nuditi vse, kar želijo, pa omogočate le verni in zavedni slovenski rojaki. Samo vi se zavedate bogastva, ki ga je izrazil največji slovenski pisatelj Ivan Cankar z mislijo, da je v en sam utrip srca stisnjeno vse: Mati, domovina, Bog!

Veliko jih je že, ki zaradi starosti ali bolezni ne morejo več priti v Kew, pa ostajajo povezani s cerkvijo preko pisem, telefona in radia. Tudi zanje molimo.

Hvala res vsem vam, ki z ljubeznijo in dobroto spremljate in podpirate delo slovenskega misijona v Kew. Bog naj na priprošnjo Marije Pomagaj in naših zavetnikov, svetega Cirila in Metoda, obilno blagoslavlja slovenski rod pod Južnim križem!

Hvala profesorju dr. Dragu Ocvirku, da se je na poti na misijonsko poslanstvo na Salomonovih otokih ustavil za teden dni pri nas in z nami obhajal dva lepa praznika: dan državnosti in naše žegnanje. **Seveda smo voščili tudi patru Metodu Ogorevcu v Lemont.** Pravi, da je v redu. Na dva meseca ima CT (CAT) sken in ta je do sedaj pokazal, da se tumor manjša. S kemoterapijo je končal že marca. Preventivno jemlje samo še tablete za redčenje krvi, ker aktivni rak povzroča strdke. Vse lepo pozdravlja in želi vse dobro.

Žegnanje pa smo letos praznovali še tudi v nedeljo, 12. julija, s sveto mašo ob 9. uri v Kew. Med nami je bil naš melbournski NADŠKOF dr. Denis Hart. Rad je praznoval z nami in smo mu za to pozornost še posebej hvaležni. Hvaležni pa smo tudi nekdanjemu avstralskemu frančiškanskemu provincialu ter sedaj gvardijanu v Box Hillu p. Stephenu Blissu ter vikarju bratu Jamesu (Jimu) Fitzgeraldu, da sta se pridružila praznovanju.

VSAKO TRETJO NEDELJO V MESECU SO DRUŽINSKA KOSILA. Hvaležni smo članicam Društva sv. Eme ter ostalim skupinam, ki s tako veliko požrtvovalnostjo poskrbijo za nas. V dvorani je sedaj tudi novo ozvočenje, novi projektor na stropu za DVD projekcije na veliko platno, nove slike na stenah in ob vhodu del arhiva našega misijona s fotografijami vseh patrov, ki so delovali v Kew. Vse to je uredil podpredsednik Pastoralnega sveta Simon Grilj ob pomoči očeta Jožeta.

ZLATA MAŠA patra FILIPA RUPNIKA bo v naši cerkvi v Kew zadnjo nedeljo v avgustu, 30. avgusta 2009, ob 10. uri dopoldne. Po maši mu bomo nazdravili v dvorani, kjer bomo imeli tisto nedeljo tudi skupno praznovanje OČETOVSKEGA DNE, vinogradniki pa bodo pripravili MARTINOVANJE. Pater Filip deluje sedaj v Novi Štifti na Dolenjskem in se veseli ponovnih srečanj v Avstraliji ob lepi priložnosti svoje zlate maše, kamor Vas tudi on vabi.

SVETA MAŠA V WODONGI bo na četrto nedeljo v novembru, na praznik Kristusa Kralja vesoljstva, ob sklepu cerkvenega leta, 22. novembra 2009, ob 7. uri zvečer. Ob 6. uri zvečer bodo molitve na pokopališču v Wodongi. Dan prej, **v soboto, 21. novembra, pa bo praznovanje na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu ob 55. obletnici delovanja društva.** V novembru se bomo seveda po ustaljenem redu zbirali ponovno tudi na naših pokopališčih v hvaležnem spominu in molitvi za naše pokojne.

Kadar se kaj vozite mimo Bachuss Marsha, se ustavite na griču TA PINU pri naši lepi KAPELICI Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju. Oskrbniki tam imajo ključ, ki Vam ga bodo radi volje posodili, da odklenete kapelico

in stopite vanjo. Po končanem obisku seveda zaklenite vrata in oddajte ključ tamkajšnjemu oskrbniku ali patru. Najdete jih ali v hiši spodaj ob vznožju hriba ali na drugi strani ceste – tam živi oskrbnik Charlie, ali bo kdo izmed njih pri cerkvi.

K R S T I :

GRACE SIENNA ZIDEK, drugi otrok v mladi češki družini, je bila krščena v naši cerkvi v Kew 20.06.2009.

OLIVIA KATHERINE LAWRENCE, roj. 24.02.2009, Mount Waverley VIC. Mati Diana Maree r. Rob, oče Mark Andrew Lawrence. Botra sta Katherine in Rhett David Beere. Sv. Ciril in Metod, Kew, 04.07.2009.

REBECCA HVALICA, roj. 29.01.2009, Heidelberg VIC. Mati Aljoša r. Donik, oče David Hvalica. Boter je Simon Grilj. Sv. Ciril in Metod, Kew, med žegnanjsko mašo, 05.07.2009.

MICHAEL JOZEF GORUP, roj. 11.08.2008, Geelong VIC. Mati Melinda Jane r. Paddison, oče Peter Gorup. Botra sta Daniel in Ildico Gorup. Holy Family, Bell Park, med nedeljsko mašo, 12.07.2009.

BENJAMIN MICHAEL WRIGHT, roj. 05.04.2007, St. Albans VIC. Mati Milena r. Hojnik, oče Andrew David Wright. Botra sta Tony in Carol Hojnik. Tonyja je zastopal pri krstu njegov sin Daniel. Sacred Heart Church, St. Albans, med nedeljsko mašo, 12.07.2009.

O D Š L I S O :

ANTON JURKOVIČ, rojen 18.02.1934, je umrl 22.09.2007 v Melbourneu. Pokopan je bil 03.10.2007. Toliko smo zvedeli o njem po skoraj dveh letih.

JOŽE TOMŠIČ je umrl 28.04.2009 v Queanbeyanu NSW pri Canberri. Rojen je bil 17.04.1929 v Knežaku. V Avstralijo je prišel leta 1954. Delal je na Snowy Mountains projektu ter nato pri Hribarju kot tesar. Zapušča ženo Domino in hčerki Darinko Durst v Berwicku VIC in Mary v Queanbeyanu z družinama, sestro Marijo Barbiš v Podtaboru pri Šembijah, bratranca Toneta in Petra Tomšiča ter sestrično Ivano Wopel v Melbourneu. Sin Jožetove sestre Marije, Darko Barbiš, živi v Ameriki. Pogrebno sv. mašo so darovali zanj v cerkvi St. Raphael's v Queanbeyanu 4. maja 2009, pokopan je na pokopališču v Queanbeyanu. *Hvala Tonetu Tomšiču za sporočilo.*

VILMA PETERNEL roj. ANTIH je umrla maja 2009. Rojena je bila 01.05.1925 v vasi Kred kot zadnja v družini štirih otrok Jakoba in Katarine Antih. Njen dvojček je umrl. Leta 1950 je prispela v Avstralijo; najprej v kamp v Bonegillo. Leta 1952 je poročila Dominika Peternela v cerkvi sv. Avgušтина v Wodongi. Rodila sta se jima sin William in hčerka Mary. Iz kampa sta odšla na farmo ter pozneje v Albury. Oba sta rada pomagala drugim družinam, ki so prihajale v novo deželo. Vilma je imela zelo rada cvetlice in seveda njen vrt ji je pomenil veselje, ki ga je delila z družinama sina in hčerke. Pogrebno sveto mašo so

obhajali v cerkvi sv. Patrika 22. maja 2009.

MARIJA HABENSCHUSS – HOLL po drugem možu. Rojena je bila 30.01.1917 v vasi Sveti Pangrac – Griže. Mamino ime sem pozabila, oče je bil Miha. Bilo je osem otrok: tri dekleta in pet fantov. Doma ima sestro (Hudinja pri Celju). Ne vem, če je še živa. Ena sestra živi v Ameriki. Bratje so že vsi pomrli. Njen prvi mož je bil Pavel Habenschuss, drugi Robert Holl. Sem začela že veliko pozabljati, imam že 81 let; pa saj še mladi pozabljajo. Marija je umrla 12.05.2009 – kar tri Slovenke v enem mesecu. V juniju 2009 pa bo že minilo 11 let, kar je umrl njen brat, moj mož. ***Lepe pozdrave iz Wodonge, Matilda Krašovec.** Hvala gospe Matildi!*

MARIJA (MICI) HARTMAN roj. MRGOLE je umrla 04.06.2009 v Budalla Nursing Home v Kew. Rojena je bila 08.12.1923 v Škocjanu pri Mokronogu v družini petih sinov in Marija kot edina hčerka. V Kranju je delala v tekstilni tovarni in leta 1942 so Nemci vse delavce izselili v Nemčijo v Erlangen na Bavarskem, kamor so tako rekoč prenesli celotno proizvodnjo tekstilne tovarne. Po končani vojni leta 1945 se je selila v Slovenijo in prišla v kamp v Munchnu, kjer je bil že Maks Hartman s starši in brati Francem, Stankom in Johnom (Ivanom). Ker je njena in njenega moža Maksa življenjska pot iz begunstva v Avstralijo zelo zanimiva, objavljamo nekoliko daljši zapis, kot običajno.

Vsi so bili namenjeni nazaj v Slovenijo. Toda ker so se že slišale novice, da vojne povratnike v Titovi Jugoslaviji pobijajo, se je odločil Maksov tri leta mlajši brat Franc (rojen 11.12.1924; Maks je bil rojen 20.02.1922), da gre sam v Slovenijo in pogleda, kako je tam ter nato sporoči svojim ali naj se vrnejo ali naj ostanejo v Nemčiji. Maks je doma od Svetega Ožbalta ob Dravi. Franc je odšel v Slovenijo proti koncu leta 1946. Kar kmalu je šel do tete, ki je živela v Kapli. Njena hiša je bila prav ob meji, pol njenega posestva pa tudi v Avstriji. Franc ji je oddal pismo s sporočilom, da naj kar ostanejo v Nemčiji in se kam izselijo. Teta ga je oddala na pošti v Avstriji. Franca so poklicali v jugoslovansko vojsko v Srbijo. Ko je odslužil vojaški rok, je dvakrat poskušal pobegniti, a so ga obakrat prijeli in obsodili na zaporno kazen. Ko je to odslužil, je šel na pot tretjič in takrat mu je uspelo. Tedaj sta bila Micka in Maks že vsaj tri leta v Avstraliji. Civilno sta se poročila v Munchnu 23. maja 1946. V Avstralijo sta prispela na švedski ladji »Ana Salem«.

Po poroki sta Maks in Micka ter Maksova starša očim Viktor Čar in mama Veronika s sinovoma Stankom in Johnom zaprosili za izselitev v Argentino. Micka in Maks sta dobila dovoljenje, ne pa ostala družina, zato sta starša zaprosila za izselitev v Avstralijo. Na pot so odšli na začetku leta 1950 z ladjo »Goya«. Po prihodu v Avstralijo so odšli v kamp v Bonegillo. Očima Viktorja – Johnovega očeta – so poslali na delo v Sydney. Potem, ko so bili vsi že na poti v Avstralijo, sta tudi Micka in Maks zaprosila za izselitev v Avstralijo. Uradnik ju je vprašal, če imata koga poznanega v Avstraliji. Maks je odgovoril: »Marija ima sorodnike Bezgovšek v Perthu v Zahodni Avstraliji,

moji starši pa so na ladji »Goya« na poti tja.« »In kaj čakata vidva tukaj?« ju je vprašal uradnik. Takoj sta dobila dovoljenje in odšla na pot 1. julija 1950 in pristala v Melbournu 31. julija.

Iz Melbournu sta potovala z vlakom v Bonegillo in tam so Marijo in Maksa ločili: Marijo v ženski del kampa, Maksa v moški del. Prvi večer je prišel neki moški, Slovenec, in vprašal za Maksa Hartmana. Maks se je predstavil in ta ga je spremljal do neke barake, kjer so vstopili – in glej: Maks je ta prvi večer srečal svojo mamo in brata Stanka in polbrata Johna! Drugi dan sta se Maks in Marija srečala na velikem prostoru taborišča in Marija je potožila, kako zelo mrzla je bila noč. Maks pa jo je potem, ne da bi vedela, peljal do barake, kjer je živela Maksova mama s sinovima. Kakšno presenečenje in veselje. Kako je zanimiva ta naša pot življenja. Polna preizkušenj pa tudi prijetnih presenečenj in radosti. Po tednu dni so Micko in Maksa poslali v Melbourn. Oba sta takoj že po pogodbi dobila delo: Marija v tekstilni tovarni v Abbotsfordu, Maks pa v lesni predelovalni industriji v Port Melbournu. Maksova mama in oba sinova pa so poslali v Sydney, leta 1952 pa so prišli v Melbourn. Micka in Maks sta najprej živela v Fitzroyu, ko so prišli starši so rentali hišo v Richmondu, nato v Pascoe Vale, od tam sta šla v Brunswick, kjer sta imela stanovanje za fante. Mnoge je tja pripeljal p. Bazilij, ki ju je tudi cerkveno poročil v stolnici sv. Patrika v Melbournu. V zakonu sta se jima rodila sinova Max in Johnny. Bila je članica cerkvenega pevskega zbora, ko še ni bilo niti cerkve in članica Slovenskega pevskega zbora ter zbora Planika. Z Maksom sta bila ustanovna člana SDM. Za svoje veliko delo pri društvu sta oba, gospa Mici in gospod Maks, prejela častno članstvo SDM. Gospod Maks je povedal, kako so se srečali s patrom Klavdijem Okornom OFM, prvim slovenskim duhovnikom na avstralskih tleh, že v taborišču v Nemčiji, in kako z veseljem sta z Mici patra sprejela leta 1952, ko je daroval prvo slovensko mašo v Melbournu pred veliko nočjo. Marija je tudi začetnica prve upokojske

skupine – še v Carltonu v Slovenskem domu. Pred štirimi leti je prišla v naš dom matere Romane in od tu v bolnišnico v St. Vincent's in St. George's, potem pa v dom Budalla v Kew. V torek, 2. junija, je bila v domu pri maši in obhajilu, v četrtek je imela še kosilo in ob 3.30 popoldne se je poslovila.

Možu Maksu gre zahvala za njegov izreden trud: Vsak dan je bil pri njej. Ob 11. uri je prinesel nekaj hrane: juho, sadje, pecivo. V štirih letih le en dan ne, ko je imel obisk pri zdravniku. Za Micko žalujejo mož Maks, sin John z ženo Heleno in otroci - trojčki Ricki, Monique in Siahah (Sijan). Družina pokojnega starejšega sina Maxa (umrl leta 1993): žena Violeta z otroci: Tanio in Amando z družinama ter sinom Davidom. Maksov brat Franc z družino v QLD, brat Stanko z družino v Pascoe Valle in polbrat John Čar v Mallacutti na meji Victoria in NSW. Rožni venec za pokojno Marijo smo molili v naši cerkvi v Kew v torek, 9. junija, ob 7.30 zvečer, v sredo darovali pogrebno sveto mašo ter nato pogreb na pokopališču Keilor. Naj počiva v miru Božjem! Namesto cvetja na grob so sorodniki namenili darove za slovenski dom matere Romane. Hvala!

OTTO TOMAŽ je umrl 08.06.2009 v Palliative Care v Mercy Hospital v Werribee. Rojen je bil 15.08.1929 v Prevaljah na Koroškem. V Avstralijo je prišel skupaj z ženo Marijo in hčerkama Marto in Lidijo 24. marca 1966. Starejša hčerka Irena je ostala s staro mamo in po njeni smrti je leta 1968 tudi ona prišla v Avstralijo. Otto je bil po poklicu elektrikar, a ker mu niso priznali izobrazbe, je delal druga dela. Leta 1963 se je rodila hčerka Anna Marie. Žena Marija r. Jeraj, doma iz Slovenj Gradca, je umrla 18.11.1975 v Melbournu. Otto je sam skrbel za hčerki: 14-letno Lidijo in 7-letno Anno Marie. Leta 2005 je zbolel za rakom v grlu. Leta 2006 so ugotovili, da je rak izginil. In res, tri leta je bilo vse v redu. Potem pa se je rak pojavil v pljučih. Otto je zelo rad bral Misli in če so kaj kasnile, je že telefoniral in spraševal, kaj se je zgodilo. Lepo je prejel zakramente za umirajoče in patru Cirilu dolgo mahal v slovo. Pogrebni obred smo imeli zanj v kapeli krematorija Altona Memorial Park 11.06.2009, pepel pa položili v grob njegove žene na pokopališču Keilor 19.06.2009. Sožalje hčerkam Ireni, Marti, Lidiji in Anna Marie ter njihovim družinam.

MARIJA BOŽIČ roj. KOKALJ je umrla v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu 18.06.2009. Še nekaj dni pred smrtjo je telefonirala od doma patru Cirilu, ki jo je redno obiskoval za prve petke, prej pa že tudi p. Metod. Rojena je bila 17.09.1931 v Ljubljani, živela pa je v vasi Klanec, pošta Vače pri Litiji. Leta 1956 se je poročila s Francem Božičem iz Ostrožnega Brda. Umrl je 18.12.1998 v Melbournu. V Avstralijo sta prišla leta

Na obisku pri Micki Hartman v domu za starejše v Kew 18. novembra 2008: Jože in Marta Gjerek, provincial p. dr. Viktor Papež, p. Ciril, Maks in Mici Hartman, koprski škof msgr. Metod Pirih.

1959. Marija ni imela družine, a imela je veliko iskrenih prijateljev. S svojim nasmehom in dobro voljo, objemi in poljubi je razveseljevala mnoge, zato se je tudi za njen pogreb 23. junija zbralo v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights toliko ljudi. Zanj so lepo skrbeli sosedje in pa Franc ter Louisa Hvala in njuna družina. Redno so jo prinašali sveto obhajilo izredni delivci obhajila iz župnije St. Peter East Keilor, med njimi

največkrat Trish Puttick in Slava Burlovič. Pospremili smo jo do groba na pokopališču Keilor, kjer počiva tudi njen mož Franc. V Sloveniji živita njena sestra Štefka Šuštar in brat Slavko Kokalj. Sožalje sorodnikom pokojnih. Radi se pokojnih spomnimo pri daritvi svete maše in v molitvi. Zahvala tudi vsem, ki ste nam posredovali podatke o umrlih.

p. Ciril

SREČANJE GLASBENIKOV

Branko Kojc in Lenti Lenko OAM

V nedeljo, 5. julija 2009, smo doživeli zelo lepo presenečenje pri slovenskem verskem in kulturnem središču v Kew.

Pater Ciril je dal pobudo, da se po slovesni maši ob letošnjem žegnjanju v čast zavetnikoma sv. Cirilu in Metodu srečajo in zaigrajo ter zapojejo vsi nekdanji in sedanji člani slovenskih ansamblov v Viktoriji. Program je začel stari ansambel 'Bled', ki je pred štirimi desetletji zabaval številne Slovence. Poslušalcem v dvorani so se utrnile solze v očeh, ko so po skoraj tridesetih letih prvič spet stopili skupaj na oder in kot nekoč, zaigrali in zapeli. Zatem smo poslušali Slovenski kvintet, ki je Slovence v Melbourneu in drugod zabaval pred več kot dvajsetimi leti. Člani ansambla Karantanija so se tudi predstavili, vsi rojeni v Avstraliji. Ponosni na svoje slovenske korenine in slovensko narodno zabavno glasbo smo z igranjem razveselili vse prisotne in tudi obujali lepe spomine na naše druženje.

Sledil je nastop ansambla Melodija. Veseli smo, da še danes igrajo. Avstralskih pet smo se tudi predstavili in bili ponosni na velik dosežek, da smo igrali v Sloveniji. Le s pomočjo slovenske skupnosti v Avstraliji smo uspeli ta velik podvig. Z nami je bila edina članica nežnega spola, Evelyn Kojc, ki je z nami prepevala. Ansambel Veseli Slovenci smo tudi nastopili v stari izvedbi. Hvala Branku Kojcu, ki je mene – Lentija Lenka - in odličnega harmonikarja Franka Petelina v mladih letih spodbujal k petju. S Frankom Petelinom sva tudi predstavila ansambel Domači fantje, ki smo pred več leti izdali zgoščenko 'Zlate Harmonike'.

Na tej zgoščenki so tudi pesmi, ki sta jih napisala Frank Petelin in Peter Grivic, ki se na žalost našega srečanja ni mogel udeležiti, saj živi 800 km iz Melbournea, v Wollongongu NSW. Naj še omenimo, da je Kvintet Bled tudi izdal svojo ploščo pred več kot štiridesetimi leti. Avstralskih pet so tudi posneli zgoščenko za svojo turnejo po Sloveniji. Kaseto je posnel ansambel Imagination in Bratje Plesničar so posneli kar dve plošči. Verjetno so tudi posnetki drugih ansamblov, ki niso tukaj omenjeni. Nastopil je tudi 'Slavčkov trio' iz Slovenskega društva St. Albans. Lahko rečemo, da je bil to nepozaben dogodek in upamo, da se bo še kaj podobnega ponovilo. Glavni

organizator tega srečanja je bil gospod Branko Kojc, ki je igral pri večini ansamblov, ki so se ta dan predstavili. Omenimo naj imena vseh nekdanjih in sedanjih ansamblov v Viktoriji in New South Wales ter posameznikov, ki se jih spominjamo. Verjetno so tudi drugi ansambli in posamezniki, ki niso tukaj omenjeni. Bomo lahko v prihodnje še dopolnili seznam. Hvala za vsako informacijo.

VICTORIA - Glasbene skupine, ansambli in posamezniki: Bled, Edelwise, Veseli planinci, Bratje Plesničar, Plavi Jadran, Klas, Tenoris, Snežnik, Velenje, Drava, Sava, Slovenija Sound, Imagination, Alpine Echo, Triglav, Slovenski kvintet, Kristal, Večerni zvon, Dobri prijatelji, Karantanija, Plave noči, Flamingos, Lipa, Continentals, Alpine Cocktail, Veseli Slovenci, Zlati zvoki, Rdeči cvet, Tempo 6, Domači fantje, Avstralskih 5, Fantje treh mest, Naš trio, Slavčkov trio, Melodija, Phillip Nadvesnik, Viktor Lampe, Slavko Koprivnik, Lenti Lenko, Frank Petelin, Ana Tegelj in Helen Trinnick, Janez Kure in Jože Matkovič, Daniel Šmon, Stanko Hartman.

NEW SOUTH WALES in ACT (Canberra) - Glasbene skupine, ansambli in posamezniki:

Alpski odmevi, Mavrica, Črni baron, Veseli Gorenjci, The Masters, Planica, Lipa, Rudi Črnec, Peter Grivic, Štefan Šernek, Martin Konda, Jože Domenko, Simon Koštrica, Lojze in Slavica Kavaš.

Pater Ciril in celotno zbrano občestvo tisto nedeljo se iskreno zahvaljujemo vsem glasbenikom, ki ste nam pripravili nepopisno lep dan: Lepa glasba, čudovit pogled na preizkušene in talentirane glasbenike, polno spominov, veselja, radosti. Kakšno čudovito razpoloženje je bilo po dvorani in še vedno odmeva med vsemi, ki smo bili tam in mnogimi, ki so za dogodek zvedeli preko radia. Hvala glavnemu organizatorju Branku Kojcu, ki je tudi predsednik Slovenskega društva St. Albans in seveda nekdanji prebivalec Baragovega doma v Kew. Bog vam povrni, dragi muzikantje, in še kdaj ponovimo! - fotografije so na strani 47.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

poroča Štefan Šernek, predsednik

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY, WETHERHILL PARK PLESI IN ZABAVE

V nedeljo popoldne, 24. maja 2009, je bil ples z začetkom ob 2. uri ob zvokih poznanega ansambla The Masters. Restavracija je bila odprta od 12. ure dalje. Za kosilo so nam poskrbele primorske kuharice: Mira Smrdelj, Vera Kocjančič, Marta Tomšič, skupno s stalnimi kuharji Jožetom in Micko Nemeš. Imeli smo odlično primorsko hrano z različnimi specialitetami. Ljudje so bili zelo navdušeni in hvaležni za dobro hrano. Imeli smo tudi bogat srečolov z žrebanjem. Obisk je bil lep, kar 200 članov, zavednih Slovencev,

Simon Koštrica in Lojze Gominšek.

ki vedno podpirajo naše slovenske prireditve. Prisrčna hvala vam vsem, ki podpirate slovensko skupnost.

14. junija 2009 je bil tudi ples pri SDS. Restavracija je bila odprta od 12. ure dalje, za ples in zabavo so poskrbeli glasbeniki Tyrolean Echoes, z začetkom ob 2. uri. Imeli smo lep obisk, bogat srečolov, izžrebanec pa ni bil med nami, zato bo na naslednjem plesu žrebanje in dobiček v vsoti \$200.

PRAZNOVANJE 18. OBLETNICE SAMOSTOJNOSTI RS

Praznovanje smo imeli v soboto zvečer, 27. junija 2009 ob 7.30. Za odbor in za predsednika je bilo veliko presenečenje velik obisk rojakov, nekaterim pa ni bilo mogoče priti zaradi vožnje ponoči. Rebecca Keen je zapela slovensko in avstralsko himno, predsednik Štefan Šernek je pozdravil v imenu odbora vse člane in posebne goste v angleščini in slovenščini in jim želel lep večer. Imeli smo naslednje goste: častni generalni konzul RS za NSW gospod Fredi Brežnik z ženo Jeni, pater Valerijan iz slovenskega verskega centra; gospodična Tanja Smrdel, voditeljica in napovedovalka radia SBS; gospod Peter Krobe, predsednik Panterov Triglav kluba z ženo Ivico; gospa Marta Magajna, predsednica HASE z možem Lojzetom; gospod Ivan Rudolf, predsednik kluba Planica iz Fig Tree - Wollongong; gospa Marija Grosman, predstavnica kluba Tivoli Newcastle in tajnica pri HASA, z možem Emilom; gospod Franc Čulek iz Slovenskega kluba Canberra s prijateljico in prijatelji. O Sloveniji je spregovoril in pozdravil g. Fredi Brežnik. Sledile so deklamacije: Slovenska zastava – Perina Keen, Blagoslovjam domovino – Danica Petrič in Dom je moj – Zora Johnson. Zora Johnson in Štefan Šernek sta ob spremljavi harmonike Lojzeta Gominška zapela: V dolini tihi, Domovina in Sosedov Francelj, Lojze pa je potem zaigral še dve poskočni melodiji. Simon Koštrica iz Canberre je za zaključek programa zaigral nekaj lepih melodij in mu čestitamo za tako lep nastop. Po programu je sledil ples ob zvokih ansambla Veseli Gorenjci, ki so zaigrali veliko Avsenikovih melodij, kljub temu, da že dolgo niso igrali.

**Zora Johnson,
Lojze Gominšek, Štefan Šernek.**

**Danica Petrič, Lojze Gominšek,
Perina Keen in Zora Johnson.**

Želimo jim še veliko korajže! Tudi Simon Koštrica se jim je pridružil. Tudi na žrebanju tega dne ni bilo izžrebanca in naslednja nagrada je \$250.00. Imeli smo lep in vesel večer.

SLOVESNO OB KAPELICI MARIJE POMAGAJ

Tretje tradicionalno praznovanje blagoslova kapelice Marije Pomagaj pri Slovenskem društvu smo praznovali s sveto mašo, ki jo je daroval pater Valerijan v nedeljo, 28.6.2009, ob 11.30 dopoldne. Zelo je bilo slovesno; kar 60 ljudi se je zbralo v lepem in sončnem vremenu. Zelo lepo je pel tudi naš pater, skupno z ostalimi pevci – že dolgo nisem slišal tako lepega petja. Po končani maši smo

imeli odlično domačo hrano, ki so jo pripravili naši kuharji Jože in Micka Nemeš s pomočnico Vero. Po kosilu smo predvajali slovenske filme. Želim se zahvaliti gospe Ani Šernek in Faniki Zafošnik za okras dvorane za proslavo 18. obletnice. Prav tako tudi gospe Ani Šernek, ki je podarila rože in okrasila kapelico in oltar – hvala, Ana.

Druga zabava, 12.7.2009, je bila v nedeljo popoldne z začetkom ob 2. uri. Igrali so Alpski odmevi; kuhinja je bila odprta že od 12. ure dalje. Vsi prisrčno vabljeni, pridite in poskusite našo domačo hrano – ne kitajsko, saj je naša domača hrana najboljša!

PRAZNOVANJE ZLATE POROKE

17. junija 2009 sta pri Slovenskem društvu Sydney praznovala visoki – zlati jubilej poroke zakonca TRUDEN s svojimi otroki, vnuki in prijatelji.

K čestitkam za ta visoki jubilej se pridružujemo tudi mi: odbor in predsednik SDS in jima želimo še mnoga zdrava in srečna leta. Zahvaljujemo se jima za vse prostovoljno delo, čiščenje pri kapelici Marije Pomagaj in okrog kluba – prisrčna hvala!

VAŠI DAROVI - do 12. julija 2009:

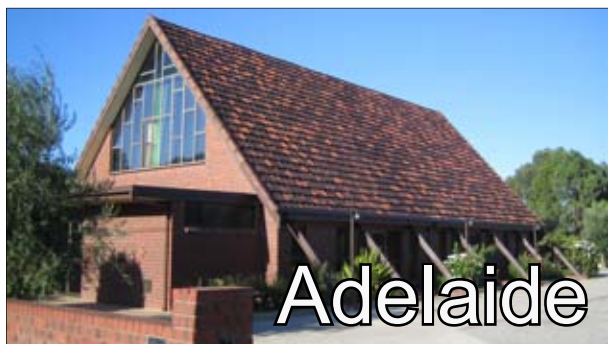
ZA BERNARDOV SKLAD: \$600: Saša in Dušan Lajovic. \$110: Marijana Frank. \$100: Ilonka in Franc Kampos, Slovensko društvo Sydney. \$60: Željko Rob. \$40: Anica Zupančič, Slava Crooks. \$30: Paul Rob. \$20: Pavla Gruđen, Ivanka Žabkar, Marta Majer, Angela Mikulan, Danilo Kreševič, Janez Ritoc, Marta Zrim, Jožica Dermol, Franc & Marta Krenos, Graciela Remec, Fred Toplak. \$15: Emilia Walls. \$10: Danica Bizjak, Ema Peckham, Marija & Ivan Valenčič, Viktor Ferfolja, Veronika Ferfolja, Magda Benc, M. Grum, Ana Brand, Angela Dodič, Ivan Legiša, Jože Vuzem, Francka Wetzal, K & J Twrdy, S. Vitez, Štefan Šernek, A. Bonuslav, Franc Verko. \$5: John Mihič, Miha Matkovič, Branko Kreševič.

ZA LAČNE: \$20: Bruna & Mirko Zavnik.

ZA MISIJONE: \$100: Marko Zitterschlager (za g. Ocvirka). \$10: Angela Fatur.

ZA KAPELICO TA PINU v Bacchus Marshu: \$40: Anita Pleško. \$30: Marija Oppelt Oppelli. \$10: Maria Golenko.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@bigpond.com

“ČAS JE KRATEK,”

je nekoč ugotovil in zapisal jubilant apostol Pavel. To ugotavljam kdaj tudi sam. Komaj sem dobro prišel z oddiha v Sloveniji, sem kmalu poletel v Kraljičino deželo, kjer sem si ogledal novo nastajajočo kapelico Marije Pomagaj v Marian Valley in maševal za rojake na Zlati Obali in na Planinki. Zvečer pred odhodom nam je p. Janez sporočil, da mora na zahtevno operacijo srca in ožilja, saj je bilo stanje zelo resno, še bolj, kot je pričakoval in smo pričakovali. Že nekaj časa se je slabo počutil, imel je težave s srcem in težko je dihal. Pri pregledu v začetku julija so ugotovili, da je bila srčna aorta skoraj popolnoma zamašena in poseg je bil nujen. V sredo, 8.7. je srečno prestal triurno operacijo v bolnišnici Ashford. Bogu hvala! Hvala Mariji Pomagaj za pomoč in priprošnjo in Vam, dragi rojaki za obiske, molitve, dobre želje, za Vašo pripravljenost in pomoč! Ne pozabimo pa: Čas je kratek, včasih tudi zato, ker sami ne vemo, kaj nas še čaka, večkrat rado pride nepričakovano. Zato je pomembno, da si pomagamo in smo si v oporo že zdaj. Vedno se zavedajmo: odnos je tisti, ki zdravi, in tisti, ki rani.

P. JANEZ se zahvaljuje za obiske, molitve in dobre želje, počuti se dobro in uspešno okreva. Kirurg ga je pregledal in je bil zelo zadovoljen, prav tako njegova zdravnica v bolnišnici. Po prihodu iz bolnišnice bo še nabiral moči v rehabilitacijskem centru. Vsaj nekaj tednov še ne bo mogel opravljati vseh dolžnosti. Upajmo in želimo, da se ne bo kaj zapletlo ali zavleklo in da pride kmalu med nas.

NAPOVEDNI KOLEDAR

Ker sem se šele dobro zasidral v “nazareški hišici” pri Sv. Družini v West Hindmarshu, še ne vem veliko povedati o načrtih v prihodnje. Zagotovim pa lahko to, da bo tudi v dneh

odsotnosti in okrevanja p. Janeza redna nedeljska in praznična Božja služba v cerkvi sv. Družine ob 10.00 dopoldne, prav tako ob petkih ob isti uri. Poskrbimo za bolne in ostarele rojake in obvestite mene, patra, ali najbližjega duhovnika za prejem zakramentov in previdevanje.

Zadnja nedelja v juliju bo tudi Krištofova nedelja. Sv. Krištof goduje v petek prej, 24.7. To nedeljo bo po sv. maši blagoslov avtomobilov. Takrat boste lahko darovali svoj dar za misijonarje, za njihova vozila. Naj se tudi naša kolesa vrtijo za srečo drugih in za pomoč tistim, ki jo potrebujejo!

Na praznik Marijinega vnebovzeta, v soboto, 15.8., bo sv. maša prav tako ob 10.00. Zabeležimo si v koledar, obvestimo in povabimo drug drugega. Pri sv. maši bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Božji.

NAŠI POKOJNI

HEDVIKA IVANČIČ, rojena SMODIŠ, je umrla v Adelaide v ponedeljek, 25.5.2009. Bila je najmlajša od štirih otrok Jožefa in Marije Smodiš iz Beltinec, rojena je bila 20.1.1938. Odraščala je na kmetiji, obiskovala šole in varovala otroke. Ko je bila stara 20 let, je z ladjo Roma priplula v Freemantle v Zahodno Avstralijo 3.3.1958. S sestro Micko in njeno družino so se nastanili v majhnem stanovanju v mestu Adelaide. Tam je spoznala svojega moža Antona. Hedvikin in Mickin stric je bil krojač in Anton je pri njem naročal novo obleko. Anton in Hedvika sta se poročila 22.9.1962, sestra Micka s svojo družino pa se je kmalu po njuni poroki odselila v Kanado. Kljub temu so ostali tesno povezani in tudi njuna družina s starimi in novimi znanci in prijatelji. Anton in Marija sta trdo delala in vzorno skrbela za družino in dom. Nepozabni so bili in so skupni trenutki, družinske počitnice in tudi sama sta rada potovala, obiskala domovino, Evropo, Ameriko in Novo Zelandijo. Najlepše pa so bile družinske

počitnice v Carrikalingi in v Editburgu, kjer je rada lovila ribe. Hedvika poleg moža Antona zapušča hčer Majdo z možem Eddijem, hčer Slavo z možem Michaelom, hčer Lili z možem Johnom, ter

vnuke Roberta, Nicole, Dejana, Lauren, Jamesa, Jordana in Jay. Pogrebno sv. maša je bila v naši cerkvi Sv. Družine v petek, 29.5.2009. Pokopana je na pokopališču Centennial Park.

p. Darko

SKRB ZA ZDRAVJE IN PRVA POMOČ

V nedeljo, 15. marca 2009, je bil v dvorani v Kew predvajan film prve pomoči v primeru srčne kapi in infarkta. Film je priskrbel Tone Brne – dobil ga je od Metropolitan Ambulance. Simon Grilj je poskrbel za predvajanje. Film je prikazal prvo pomoč – kako hitro pomagati in tako rešiti življenje.

Tečaji za prvo pomoč poudarjajo, kako važno je prepoznati znake in hitro ukrepati. V angleščini to označijo kot FAST (ukrepaj hitro!) – Face Arm Speech Test.

ZNAKI KAPI – SIGNS and SYMPTOMS of a STROKE:

F – oslabele mišiče obraza - facial weakness.

Se oseba lahko nasmehne? – Can the person smile?

Ali so se usta ali oko povisilo? Has their mouth or eye drooped?

A – slabost roke – arm weakness.

Ali lahko oseba dvigne obe roki? Can the person rise both arms?

S – problem pri govorici – speech problems.

Ali oseba lahko govori jasno in razume, kar rečete?

Can the person speak clearly and understand what you say?

T – čas ukrepa – time to act.

Pokličite takoj 000, če oseba ne reagira na enega od gornjih znakov –

If the person fails any one of the FAST tests, call Triple zero – 000

Drugi znaki - other symptoms:

naenkrat močan glavobol – sudden severe headache

trenutna slabost in ali bruhanje – sudden nausea and or vomiting

topla, razgreta, lepljiva koža – warm, flushed, clammy skin

počasni, polni utrip – slow, full pulse

povečane vratne žile – may have distended neck veins

slaba vidljivost v enem ali obeh očesih – blurred vision in one or both eyes

nesimetrične zenice – may have unequal pupils

paraliza, slabost ali izguba koordinacije

udov, navadno na eni strani telesa

– paralysis, weakness

or loss of coordination of limbs, usually on one side of the body

izguba ravnotežja – loss of balance

težava s požiranjem ali slinjenje –

difficulty swallowing or salivary drool

izguba kontrole mehurja – urinary

incontinence

Klic za prvo pomoč v Avstraliji je: 000.

kratka izguba zavesti – brief loss of consciousness
nezavest, smrčavo dihanje – unconscious – ‘snoring’
respirations
napad (podobno kot božjast) – may have seizures

Pomoč – Care and treatment:

- če ima oseba enega ali več gornjih znakov, hitro uporabite FAST in pokličite 000 –
if the casualty fails any one of the FAST tests act FAST and call Triple Zero - 000
- udobnost, a glej, da je dihanje prosto, da ga ne preprečuje slina ali sluz
adopt position of comfort, taking care that the airway does not become obstructed by drool or mucus
- prepričevanje – govori z osebo, tudi če je v nezavesti
reassurance – talk to the casualty even if unconscious
- če je oseba v nezavesti, obrni na eno stran, opazuj
recovery position if unconscious, constantly observe
- glej, da osebe ne zebe – maintain body temperature.

ZNAKI SRČNEGA NAPADA - SIGNS and SYMPTOMS of a HEART ATTACK:

- **bleda, hladna koža** – pale, cool skin
- **bolečine v prsih, navadno na sredini, ki se razširi v ramena, vrat, čeljust ali/in v roke**
chest pain or discomfort, usually in the centre of the chest, may spread or radiate to the shoulders, neck, jaw and/or arms.
- **potenje** – sweating
- **hiter, neuravnovešen srčni utrip ali slab utrip** – rapid, irregular or weak pulse
- **hitro, plitko dihanje, ali težave z dihanjem** – rapid, shallow respirations, or difficulty breathing
- **slabost in ali bruhanje** – nausea and/or vomiting
- **človek se zgrudi** – collapse

Pomoč:

- takoj pokličite rešilca 000 – **CALL** Triple Zero for an ambulance
- Osebo pustite, da udobno sedi – rest the casualty in a position of comfort, usually sitting
- Pomagajte, da vzame zdravila, če jih ima - assist casualty to take medication (nitroglycerine tablets or spray).
- Če reševalci naročijo, dajte osebi Aspirin, katerega naj počasi žveči, razen, če tega ne sme in osebi škoduje – if advised by medical direction, give casualty an aspirin tablet and have them chew it slowly,
unless it is known that the person has been advised not to take aspirin or has allergy to aspirin
- Prepričevanje, umirjanje - reassurance
- Pregled in zapis znakov – monitor vital signs
- Svetujte osebi, da je bolje, če ne gre na stranišče – discourage visit to the toilet.

Nasveti so povzeti po – Advise copied from: **ACTIVE FIRST AID** by Peter Mckie, Parasol EMT, Version 7.4; July 2008, Active Publications Pty Limited; pages 93, 100 – 102.

Written permission granted by the publisher on Monday, March 23, 2009.

Draga Golt OAM (Senior First Aid, Level 2)

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

AD CAPRY PTY. LTD.

Shower Screens

Specialised in:
❖ Frameless ❖ Semi Frameless ❖ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

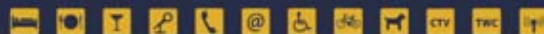
AL DVORJAK
0421 782 005

PO Box 3268
RHODES NSW 2138

Phone: 1300 501 487
Fax: 02 9631 8283
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city
krajc Hotels Ltd
palatinova 15
si-1000 ljubljana

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

**ROYAL
GUARDIAN**
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel 07 5578 5155

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134

Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

**Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO AND JOE MEMORIALS P/L

10 Bancell Street

Campbellfield VIC 3061

Work: tel. 9359 1179

Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.: (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Čudoviti relief Matere Božje na Ptujski gori je prava zakladnica gotskega kiparstva z začetka 15. stoletja. Pod Marijin plašč se je zateklo osemdeset oseb različnih stanov.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Božja ljubezen zbira ljudi vseh narodnosti in jezikov v vseh časih pod okrilje svojega plašča. Tako je bilo ob sklepu letošnje telovske procesije v Kew v nedeljo, 7. junija 2009, na stopnišču cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbourneu.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Prvi dve fotografiji razloži pismo: »Prejmite pozdrave od družin Vrh, Baša in Lonton. Upamo, da ste v redu. Pošiljam fotografije s krsta našega vnuka JAKA Patrika LONTONA, ki je bil krščen 24. maja 2009 v Infant Saviour Catholic Church v Burleigh Heads v Queenslandu. Rojen je bil 8.1.2009, njegova mamica je naša hčerka Michelle, očka pa Steven Lonton. Vsi smo šli na Gold Coast – za nič na svetu ne bi tega zamudili. Gospod Pat Molony je krstil in botra sta bila Cameron Miller in Kelly Roetman. Kot vidite na sliki, so moji starši, Ana in Franc Baša, zelo ponosni stari starši in čutimo se posebno blagoslovljene ob rojstvu in krstu našega otroka. Še to, moji starši in Stanko potujejo v Slovenijo 22. junija 2009 za 8 tednov in veselimo se snidenja z družino in prijatelji. Z veseljem prejemamo Misli in priložila sem ček. Lepo je bilo videti Vaše starše, p. Ciril, na naslovnici zadnjih Misli. Ostanite zdravi. Lep pozdrav,

*Nadia in Stanko Vrh,
Albion Park, NSW.«*

Nekdanja syndneyčana IVAN IN LJUBICA SUŠANJ sta obiskala svojo družino in prijatelje v Sydneyu.

Krst REBECCE HVALICA v Kew, 5.07.2009.

Oltarji slovenskih društev za letošnjo telovsko procesijo: Slovensko društvo Melbourne, procesija, oltar društva Ivan Cankar iz Geelonga.

Umetnik LOJZE JERIČ je ponovno ustvaril lep mozaik Marije Pomagaj za novo kapelico v Marian Valley v Queenslandu:

Iva Jerič, Jože Gjerek – duša gradnje, Marta Gjerek, Lojze Jerič.

V telovski procesiji so lepo sodelovali tudi otroci.

Nadškof Melbournea dr. DENIS HART DD s patrom Cirilom po slovesni maši 12.07.2009.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: naslovnica zgoraj. Tanja Christofas-Grilj: naslovnica spodaj, 2, 6, 34, 35, 47, Arhiv družine Vrh: 2. Martha Magajna: 2, 22, 25, 27, 30, 31, 32, 33. Pater Ciril: 2, 5, 34, 37, 41, 47. Simon Grilj: 2. Mirko Cuderman: 3, 20, 21.

Dr. Drago K. Ocvirk: 7, 8, 9, 10, 11.

Arhiv sester: 13. Saša Čeferin: 23. Maria Grosman: 24. Pater Darko: 26. Štefan Šernek: 39, 40. Cirila Božič: 42.

Angelca Veedetz: 47. Pater Janez in Rosie Smith-Ahlin: 47. Plakat za koncert: Michelle Kohek; logo Jenny Petelin: 48.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | Naročnina in naslovi: Angelca Veedetz | Tipkanje rokopisov, skeniranje in tisk naslovov: Draga Gelt OAM | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2009 je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

Krst Benjamin Michaela Wrighta v St Albansu, 12.07.2009.

Krst Michaela Jozefa Gorupa v Geelongu, 12.07.2009.

Delo okrog cerkve in hiše v Adelaidi: Anica Zupančič, Jože Vuzem in Tone Jesenko.

Bernard Brenčič in Tone Knap v Kew.

Združeno so zaigrali in zapeli na žegnanju v Kew, 5. julija 2009.

Čestitke Vidi Valenčič za 80 let!

Ivan Petelin

35. slovenski mladinski koncert v organizaciji slovenskih verskih središč v Avstraliji
35th Slovenian Youth Concert presented by the Slovenian Religious and Cultural Centres in Australia

35. slovenski mladinski koncert - 35th Slovenian Youth Concert

EN SAM UTRIP SRCA: MATI, DOMOVINA, BOG - IN A SINGLE HEARTBEAT: MOTHER, HOMELAND, GOD

VABLJENI STE NA
35. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT.
PRESENEČENI BOSTE!

VABLJENI!

NASTOPILI BODO PEVCI, GLASBENIKI,
PLESALCI, RECITATORJI IN ŠE MNOGO
DRUGIH.

SREČOLOV Z LEPIMI DOBITKI!

Sobota, 3. oktobra 2009

ob 4.00 uri popoldne

Cena vstopnice: \$15.00

THE 35TH SLOVENIAN YOUTH CONCERT
WILL BE RICH AND COLOURFUL
— NOTHING YOU HAVE EVER SEEN BEFORE!

WELCOME!

IT WILL FEATURE TALENTED SINGERS,
MUSICIANS, DANCERS, POETRY
PRESENTERS AND MUCH MORE.

A RAFFLE WITH MANY PRIZES!

Saturday, 3rd October 2009

4.00pm

Cost: \$15.00

Australian Slovenian Cultural and Sports Association
»Ivan Cankar« Geelong Inc.
100 Asher Road (prev. 310 Goldsworthy Rd.), Lovely Banks, VIC 3215
Melways map: page 431 A7, E8

VSTOPNICE LAHKO KUPITE PRI:
TICKET SALES:

MELBOURNE:

Lydia Bratina
(03) 9700 3178

Bratina01@bigpond.com

GEELONG:

Lidija Čušin
(03) 5278 7462

SYDNEY, WOOLLONGONG,
CANBERRA, QLD:

p. Darko Žnidaršič OFM
(02) 9637 7147, (02) 9682 5478
darko@pacific.net.au

ADELAIDE, MILDURA:

p. Janez Tretjak OFM
(08) 8121 3869
tretjakj@bigpond.com